

ISSN 1407-9321

Neaizmirsti abonēt «NOVADNIEKU»

Laikrakstu var abonēt **VISĀS** Preiļu rajona pasta nodaļās, redakcijā Brīvības ielā 14, Preiļos, vai internetā www.novadnieks.lv **no JEBKURAS** mēneša dienas līdz mēneša, ceturkšņa vai gada beigām.

Izmanto izdevību — abonē ar atlikto maksājumu pa tālruni 5307056.

Latvijas labākā konsultantu biroja tituls – Preiļos

● Preiļos tagad ir labākais «Birojs – 2004». Nosaukums piešķirts Preiļu lauku konsultāciju birojam. Foto: A.Stepanovs

Preiļos notikušajā republikas lauksaimniecības konsultantu saietā galvenā nominācija «Birojs 2004» piešķirta Preiļu lauku konsultāciju birojam. Savukārt vecākā speciāliste Iveta Vaivode saņēma nomināciju «Par labāko darbu ekonomikas nozarē».

Ar apbalvojumiem no šī saietā mājup devās arī citu rajonu lauksaimniecības konsultanti. Daugavpils komanda līdzī aizveda balvu par labāko biroja interjeru, jēkarpilieši izpelnījās ievēribu kā saliedētākā komanda, bet madoniēši tika nodēvēti par censoņiem. Atsevišķas nominācijas piešķirtas arī augkopībā, lopkopībā, finanšu un grāmatvedības jomā, informācijā, tālākizglītībā, ekonomikā.

— Latvijas Lauku konsultāciju un izglītības centram ir izveidojusies tradīcija reizi gadā, vasarā, rīkot šādu tikšanos, kas tiek saukta par vasaras skolu un ikreiz notiek citā vietā, — stāstīja Preiļu biroja vadītāja Silvija Dreijere. — Konsultanti iepazīstas ar kolēģu darbu, ar apstākļiem, kādos viņi strādā, uzzina un iemācās lietderīgus jaunumus, apciemo vietējās zemnieku saimniecības. Mēs

tādā veidā pamazām iepazīstam visu Latviju.

Preiļos lauksaimniecības konsultantu vasaras skola notika pirmo reizi. Te ieradās pārstāvji no visiem Latvijas rajoniem, vairāk nekā 300 konsultantu. Uzaicināti bija arī lauksaimniecības konsultanti no Preiļu rajona pagastiem. Saieta pirmā daļa risinājās laukumā pie rajona padomes. Katra biroja pārstāvji bija tērpušies vienādos apģērbos, kur dominēja vasarīgas krāsas – zaļas, dzeltenas, sarkanās, bet uz šī fona ar savām dzeltenpuķainajām blūzītēm izcēlās preiļietes.

Atklāšanā piedalījās zemkopības ministrs Mārtiņš Rozentis, kas pēc oficiālas uzrunas klātesošajiem atsevišķi tikās ar pagastu konsultantiem.

Uz saietu bija ieradies arī Latvijas Lauku konsultāciju un izglītības centra valdes priekšsēdētājs Mārtiņš Cimermanis, viņa vietnieks Kaspars Zūriņš un citi centra darbinieki. Ciemiņus sveica rajona padomes un Preiļu novada domes pārstāvji.

Raiņa bulvāra laukumā mastā uzviļās centra karogs ar emblēmu, skanēja dziesma «Nevis slinkojot un pūstot», ko konsultanti pieņēmuši par savu himnu. Sekoja interaktīvais seminārs iepa-

zistināšanai ar Preiļiem, bet pēc tam pagājušā gada darba rezultātu apkopošana un apbalvojumu pasniegšana. Dienas otro pusi ciemiņi pavadīja viesu namā, kur notika sporta un izklaides pasākumi. Otrajā dienā visi devās uz jaunatklāto Maizes muzeju Aglonā, ciemojās zemnieku saimniecībās «Solomina muiža» un «Laima».

— Mani ļoti iepriecināja tas, ka Preiļu lauku konsultāciju birojs atzīts par labāko, — teica Silvija Dreijere. — Tādējādi augstu novērtēts gan ekonomistu, gan grāmatvežu, gan lopkopības un augkopības speciālistu darbs, organizējot pasākumus, sniedzot konsultācijas, iesaistoties tālākizglītībā.

Par vienu no stiprākajām konsultāciju biroja jomām viņa atzina ekonomiku, kurā izdevies visvairāk nopelnīt, jo šajā nozarē saņemta nominācija. Iepriekšējos gados nominācijas saņemtas arī cūkkopībā, piena lopkopībā, par komandas darbu. Valsts apmaksāto konsultāciju un izglītojošo pakalpojumu daļa ar katru gadu samazinoties, tāpēc konsultāciju birojam pašiem jāgādā par iespēju nopelnīt.

Silvija Dreijere puda gandarījumu, ka labākā biroja

nosaukuma izcīnīšanā katrs no darbiniekiem devis savu ieguldījumu. Tas ir vecākās speciālistes lopkopībā Zitas Briškas, vecākās speciālistes ekonomikā Ivetas Vaivodes, speciālistes ekonomikā Lidiņas Pundures, speciālistu grāmatvedībā Ivetas Čirules un Sanitas Pudules, vecāko speciālistu grāmatvedībā Annas Bukas un Anitas Upenieces, vecākās speciālistes augkopībā un bioloģiskajā lauksaimniecībā Ineses Magdalenokas, jaunākās speciālistes grāmatvedībā Natālijas Gilučes un lauku attīstības speciālistes Ilzes Teilānes kopīgais veikums.

Runājot par turpmākajiem uzdevumiem, biroja vadītāja atzina, ka priekšā sparīgs projekta gatavošanas laiks, kā arī zemnieku izglītošanas uzsākšana par Eiropas Savienības piešķirtajiem līdzekļiem. Jāseko laikam līdzī, jo zemkopībā katru gadu ienāk izmaiņas. Saimniecības attīstās, paplašinās, pieaug produktivitāte un līdz ar to rodas jaunas problēmas, palielinās interese par bioloģisko zemniecību, un tam visam vajadzīgas svaigas zināšanas. Zemnieka izglītošanās ir izglītošanās mūža garumā.

L.Rancāne

ZIŅAS

Ieņēmumu dienestam Līvānos būs plašākas telpas

Līvānu novada domes deputāti vienbalsīgi atbalstījuši domes ēkas (Rīgas ielā 77) 3. stāva telpu 67 kvadrātmetru platībā iznomāšanu Valsts ieņēmumu dienesta Latgales reģionālajai iestādei. Telpas atrodas ēkas pagalma pusē, tajā strādās četri līdz seši darbinieki. Viņiem būs nesalīdzināmi ērtāki apstākļi par tiem, kādos VID speciālisti strādā patlaban. Šīs telpas būs ērtākas arī nodokļu maksātājiem. Paredzams, ka dienests tās nomās astoņus gadus.

Lietuvas nacionālā televīzija filmē Latgali un Līvānus

Lai veidotu pusstundu garu raidījumu par tūrisma iespējām Latgalē, 29. jūlijā Līvānos apmeklēja Lietuvas valsts sabiedriskās televīzijas filmēšanas grupa.

Atceļā no Aglonas un Preiļiem lietuviešu žurnālisti apmeklēja Līvānus, iepazīs ar SIA «Lettglas» ražotni un Līvānu stikla muzeju. Lietuviešu mediju pārstāvji bija sajūsmā par Latgales mākslas un amatniecības centru. Tajā žurnālisti ar aizrautību filmēja ekspozīciju zāles lieliskākos eksponātus — stelles, kas uzskatāmas par mūsdienu kompjūteru aizsācējām, jo aušana tajās tika programmēta uz īpašām perifokartēm, fiksēja linu apstrādes procesu, kā arī studijas «Dubna» audēju prasmīgo darbošanos.

Filmēšanas grupa apmeklēja arī centra velvju pagrabu un priecājās par garāmplūstošo Latvijas lielāko upi — Daugavu. Atceļā uz Viļņu Lietuvas TV filmēšanas grupa vēl apmeklēja arī Daugavpili.

Līvānu novada biznesa un tūrisma informācijas centra speciāliste Astērija Vucēna cer, ka videomateriāli Lietuvas televīzijā varos tūristu skaitu, kas ik dienu apmeklē Līvānu mākslas un amatniecības centru un Baltijā vienīgo stikla muzeju.

Zemnieki var pieteikties skābo augšņu kalpošanai

Kopš 5. jūlija vēlreiz tika atvērta vienotā programmdokumenta pasākuma 4.4 «Lauku teritoriju pārveidošanās un attīstības veicināšana» aktivitāte «Zemes uzlabošana». Zemniekiem tagad ir iespēja iesaistīties vairākās apakšaktivitātēs – valsts un koplietošanas meliorācijas sistēmu jaunbūve, rekonstrukcija, renovācija; skābo augšņu kalpošana.

Kā «Novadnieku» informēja Preiļu lauku konsultāciju biroja augkopības speciāliste Inese Magdalenoka, pieteikšanās uz šīm apakšaktivitātēm iespējama katru mēnesi līdz 15. datumam reģionālajā lauksaimniecības pārvaldē.

Preiļu rajona, tāpat kā citu Latgales reģiona rajonu zemniekiem īpaši aktuāla ir iespēja rakstīt projektus un saņemt atbalstu 50% apmērā skābo augšņu kalpošanai. Tomēr ir jāņem vērā, ka projektu var gatavot tikai tie zemnieku saimniecību īpašnieki, kuriem ir izsniegta Pārtikas un veterinārā dienesta izziņa, ka saimniecības atbilst Eiropas Savienības standartiem.

NACIONĀLĀS ZIŅAS

Latvijas prezidente – 48. ietekmīgākā sieviete pasaulē

Latvijas prezidente Vaira Vīķe-Freiberga biznesa žurnāla «Forbes» pasaules ietekmīgāko sieviešu sarakstā ir 48. vietā. Kopš pērnā gada viņa pakāpusies par 22 vietām. Saraksta priekšgalā jau otro gadu ir ASV valsts sekretāre Kondolīza Raisa.

«Vaira Vīķe-Freiberga un viņas maztīnā valsts Latvija šogad izraisīja starptautisku sensāciju, kad prezidents Džordžs Bušs tur viesojās pa ceļam uz Otrā pasaules kara 60. gadadienas svinībām Maskavā,» pamatojot savu izvēli, raksta «Forbes». Pēc žurnāla domām, Latvijas prezidentes ietekmes pieaugumu pasaulē radījis arī viņas pausta prasība Krievijai atvainoties par Baltijas valstu okupāciju.

Prezidentes straujo lēcieni rangu tabulā Latvijas institūta direktors Ojārs Kalniņš skaidro ar viņas šā gada veiksmīgo darbību starptautiskajā arēnā, kur prezidente izcēlusies kā veiksmīga lidere un izcila runātāja. Tā ir veiksmīga vēsts arī visai Latvijai, jo ikviens valsts ir ieguvēja, ja tās politiķi ir starptautiski iecienīti.

Ja 2004. gadā Latvijas prezidente bija vienīgā Austrumeiropas un Centrāleiropas valstu pārstāve šajā prominentajā sarakstā, tad šogad viņai pievienojies arī Ukrainas premjerministre Jūlija Timošenko, kas ieņēmusi augsto trešo vietu tūdaļ aiz Kondolīzas Raisas un Ķīnas vicepremiereres. Tikai divas vietas augstāk par Latvijas prezidentu ievietota ASV prezidenta Džordža Buša dzīvesbiedre Lora Buša.

Mūsējie atkal

«Jaunā vilņa» galotnē

4. starptautiskajā jauno izpildītāju konkursā «Jaunais vilnis 2005», kas no 27. līdz 31. jūlijam notiks Dzintaru koncertzālē Jūrmalā, visaugstāko žūrijas novērtējumu, balvu «Kristāla vilnis» un 35 000 ASV dolāru (aptuveni 20 000 latu) saņēma Latvijas pārstāvis Intars Busulis.

Ar iegūtajiem 227 punktiem viņš pārliecinoši pārspēja otrās vietas ieguvēju Tiinu Karol no Ukrainas un Poļinu Gagarinu no Krievijas.

Jaunais džeza talants un bijušais grupas «Caffe» dalībnieks pierādīja, ka latvieši var «divreiz iekāpt vienā upē», jo ar grupas «Cosmos» uzvaru beidzās arī iepriekšējā gada konkurss Jūrmalā.

Ja nebūs lietus, augustā vērosim zvaigžņu lietu

Līdz augusta vidum Zeme atrodas Svīta-Tatla komētas astes ietekmē. Naktī uz 12. augustu gaidāms šīs parādības maksimums. Zvaigžņu lietu vislabāk varēs vērot no pulksten 2.00 naktī līdz rītausmai. Protams, ja nakts būs skaidra un debesis pietiekami tumšas.

Meteorologi sola, ka augusta pirmajā dekādē valdīs mainīgi laika apstākļi, kad sauss un saulainas dienas mīšies ar lietainām. Tomēr gaidāma arī vasarīga tveice, īpaši austrumu rajonos, kad termometra stabiliņš sasniegs +25 grādu atzīmi, dekādes vidū gaiss iesils līdz +28 grādiem.

Ziņas sagatavoja L.Kirillova

NOVADNIEKS

Redaktore Tamāra Elste

Pasūtījuma indekss 3033.

Reģistrācijas apliecība nr. 000701018.

Izdevējs – SIA «Novadnieks. Redakcija».

Redakcijas adrese: Brīvības ielā 14, Preiļi, LV-5301.

Elektroniskais pasts: novadnieks@axel.lv

Tālr. 1-53-07056, mob. tel. 9410288 (redaktorei),

1-53-07057 (reklāmas un sludinājumu pieņemšana),

1-53-07058, 1-53-07059 (žurnālistiem). Fakss 1-53-07057.

Par sludinājumu saturu atbild to iesniedzējs.

Laikrakstā publicētie materiāli ne vienmēr atspoguļo

redakcijas viedokli.

Pārpublicējot atsauce uz «Novadnieku» obligāta.

Laikraksts iespiests SIA «Latgales drukā» Rēzeknē.

Mājas lapa internetā: www.novadnieks.lv

Laikraksts iznāk astoņas reizes mēnesī
(otrdien, piektdien).

INFORMĀCIJA

LĪVĀNU NOVADA DOMĒ

Pret parādniekiem vērsīsies stingrāk

Dome uzsākusi parādu piedziņu no zemes un ēku īpašniekiem, kas nepilda savas saistības.

Sēdē izskatīti divi jautājumi par nekustamā īpašuma parādu piedziņu:

1) No SIA «Runcis» bezstrīdus kārtībā piedzīt nekustamā īpašuma nodokļa par zemi, ēkām un būvēm Lāčplēša ielā 26, Līvānos parādu Ls 2367,13 apmērā.

Ar SIA «Runcis» direktoru Pēteri Jefimovu parāda maksājuma grafiks tika saskaņots vēl 2003. gadā, tad parāds tika segts daļēji. 2005. gada maijā uzņēmējam tika nosūtīts atgādinājums, pēc kura saņemšanas atkal daļa parāda tika dzēsta. Jūnijā tika nosūtīts atkārtots brīdinājums, bet parāds netika samaksāts. 19. jūlijā uzņēmējs tika aicināts uz finanšu komitejas sēdi, dodot iespēju paust savu viedokli un sniegt argumentus. Uzņēmējs atzina, ka parādu samaksās, kad būs nauda, bet konkrētu parāda nomaksas termiņu nenosauc.

2) No Jāņa Urbanoviča bezstrīdus kārtībā piedzīt nekustamā īpašuma nodokļa parādu par īpašumiem Grīvas ielā 14 un Rīgas ielā 65a Ls 702,03 apmērā.

2004. gadā J. Urbanovičam tika nosūtīts atgādinājums, pēc dažiem mēnešiem — brīdinājums. Arī 2005. gadā J. Urbanovičs divas reizes tika lūgts nomaksāt parādu, kā arī aicināts uz finanšu komitejas sēdi, uz kuru viņš neieradās, tādēļ domei parādu nemaksāšanas iemesli nav zināmi. Nekustamā īpašuma nodokļa

parāds par zemi J. Urbanovičam krājas jau no 1998. gada, par ēkām un būvēm — no 2001. gada.

Pamatojoties uz likumu «Par nodokļiem un nodevām» 26. pantu, domei kā nodokļu administrācijai ir tiesības piedzīt likumā noteiktā termiņā neatmaksāto nodokļu parādu bezstrīdus kārtībā. Ja minētās personas 30 dienu laikā pēc lēmuma pieņemšanas labprātīgi nesamaksās parādu pašvaldībai, abi lēmumi tiks nosūtīti piespiedu izpildei tiesu izpildītājiem, piedziņu vērsot uz SIA «Runcis» un J. Urbanoviča naudas līdzekļiem, kustamo un/vai nekustamo mantu.

Saskaņā ar likumu «Par nekustamā īpašuma nodokli» nodokli maksā fiziskas vai juridiskas personas, kuru īpašumā vai tiesiskā valdījumā ir nekustamais īpašums. Nodoklis maksājams reizi ceturksnī.

Līdzekļu
piešķiršanas
jautājumi

Sakarā ar to, ka pieaug to cilvēku skaits, kuriem nav tuvinieku un kuru apbedīšanu veic SIA «Līvānu dzīvokļu un komunālā saimniecība», pašvaldība piešķirusi vēl papildus Ls 200 apbedīšanas pakalpojumu apmaksai, jo budžetā paredzētie līdzekļi Ls 200 apmērā ir iztērēti jau šā gada pirmajā pusgadā.

Dome apmaksās 2005. gada līdzfinansējumu projektam «Sadzīves atkritumu apsaimniekošana Dienvidlatgales reģionā» Ls 5313,20 apmērā. Projekts paredz līdz 2007. gadam veikt atkritumu

poligona izbūvi Dēmes pagastā, Daugavpils rajonā sadzīves atkritumu glabāšanai atbilstoši ES prasībām. Līvānu novada sadzīves atkritumu izgāztuvi, kas atrodas Steķos, plānots slēgt un rekultivēt, izveidojot novadā atkritumu pārkrašanas punktu.

Izmaiņas personāla sarakstā

Līvānu novada pašvaldības galvenajam speciālistam celtniecības jautājumos turpmāk mēnešalga noteikta Ls 300 apmērā pirms nodokļu nomaksas.

Šos pienākumus līdz 1. jūlijam veica tagadējais domes izpilddirektors Uldis Skreivers, bet turpmāk dome cer piesaistīt citu kvalificētu speciālistu šim amatam, tādēļ palielināts atalgojums, kas iepriekš bija Ls 259 pirms nodokļu nomaksas.

Atbalsta ūdenssaimniecības atjaunošanas projektu

Dome atbalstīs projekta «Turku pagasta ūdenssaimniecības infrastruktūras rekonstrukcija» tehniski ekonomiskā pamatojuma izstrādi.

2006. gada pamatbudžetā jāparedz Ls 4500 projekta tehniski ekonomiskā pamatojuma izstrādei, kas tiks iekļauta līdzfinansējuma sadaļā.

Ūdenssaimniecības sakārtošana, piesaistot līdzekļus no malas, plānota arī otrā novada pagastā — Rožupē. Kopumā pagastos plānots investēt ap miljonu latu, no kuriem ap 90% varētu būt ES

investīcijas un 10% — pašvaldības daļa. Līdz 2012. gadam pagastos plānots veikt jaunu ūdensvadu un attīrīšanas ietaišu izbūvi, kā arī ūdensatorņu rekonstrukciju.

Par komisiju un būvvaldes sastāvu

Līvānu novada iedzīvotājs Antons Breidaks iekļauts Līvānu novada domes attīstības plānošanas komisijas, kā arī privatizācijas fonda padomes sastāvā sakarā ar to, ka no minētajiem pienākumiem atteicās iepriekšējais pārstāvis.

No būvvaldes locekļa pienākumu pildīšanas pēc paša vēlēšanās atbrīvots Oļegs Stepanovs. Viņš izslēgts no būvvaldes sastāva.

Saistošie noteikumi sociālajā aprūpē

Apstiprināti saistošie noteikumi nr. 5 «Par trūcīgas ģimenes statusa noteikšanu un sociālās palīdzības pabalstiem Līvānu novadā». Reāli šie noteikumi sāks darboties septembrī, jo tie vēl jāapstiprina Reģionālās attīstības un pašvaldību lietu ministrijā un jāizsludina laikrakstā «Latvijas Vēstnesis».

Pamatojoties uz Sociālo pakalpojumu un sociālās palīdzības likumu, dome apstiprināja saistošos noteikumus, kas nosaka sociālās palīdzības veidus, pabalstu piešķiršanas kritērijus, trūcīgās ģimenes (personas) statusa piešķiršanas kārtību u.c. Saglabāti visi līdzšinējie pabalstu veidi.

G.Kraukle,
sabiedrisko attiecību
speciāliste Līvānu
novada domē

Tiesu piesēdētāji nodod zvērestu

28. jūlijā Līvānu novada domes telpās, klātesot Preiļu rajona tiesas priekšsēdētājam Anitai Stikānei un Preiļu rajona virsprokuroram Andrim Pauram, svinīgos zvērestus nodeva jaunievelētie tiesu piesēdētāji. Darbu turpinās arī pieredzējušie tiesu piesēdētāji, kas šos darbus veikuši jau iepriekšējos gados.

Tiesu piesēdētāju pienākumus turpmāk veiks Helēna Vasiļevska, Imants Losāns, Sarmīte Pločiņa, Rita Jablonska, Lidija Gļauda, Inta Raubiška, Irēna Grigore, Dzintra Ņikitina, Kristīne Kirilova, Ināra Kokina, Ināra Norkārkle, Leonards Salenieks, Lidija Slaidiņa, Valentīna Lietauniece.

Zvērestu nodeva tikai tie tiesu piesēdētāji, kuri amatā stājušies no jauna, pieredzējušajiem piesēdētājiem zvērests atkārtoti nav nepieciešams. Tiesu piesēdētājus sveica Līvānu novada domes priekšsēdētājs Andris Vaivods. Piesēdētāju pilnvaru termiņš ir četri gadi.

G.Kraukle

● 1. rindā (sēž) no kreisās Lidija Gļauda, Inta Raubiška, (stāv) Preiļu rajona tiesas priekšsēdētāja Anita Stikāne, Helēna Vasiļevska, Ināra Grigore, 2. rindā no kreisās: Rita Jablonska, Ināra Norkārkle, Dzintra Ņikitina, Līvānu novada domes priekšsēdētājs Andris Vaivods, Preiļu rajona virsprokurors Andris Paura, Imants Losāns, Leonards Salenieks, Kristīne Kirilova. Foto: G.Kraukle

DZĪVESSTĀSTS

● Ilga iesvētību dienā pēc luterāņu tradīcijām. Ar šo brīdi iesvētāmais kļūst pilntiesīgs luterāņu draudzes loceklis. Foto no Senkovu ģimenes albuma.

Dievs devis labas dienas

Atmiņu takās no Zesas līdz Dubnai

Agros vasaras rītos, kad pilsēta vēl tikai mostas, Ilga dodas uz dārzu, tepat, pagalmam nemanāmi saplūstot ar katupeļu vagām un gurķu dobēm. Pa ceļam apmīļo spuraino kazbārdi, izrauj kādu nezāli astilbēm pa vidu, papriecājas par peoniju aromātu un sulīgajām krāsām. Ilgai patīk čubināties pa savu dārziņu. Izaudzēto dārzeņu viņas un vīra, abu pensionāru, iztikai pietiek visa gada garumā. Kartupeļu vagas atduras pret dzelzceļa uzbērums. Tā nu ir, dienu un nakti garām Senkovu mājai dārdina vilcieni. Pie šīs duņķa Ilga un vīrs Vasiljs sen pieraduši, pat laiku var noteikt pēc vilcienu kursēšanas. Rītos viņa strādā dārzā, kamēr garām lēnītēm, gaitu uzņemot, aizbrauc pasažieru vilciens uz Rīgu. Tad ir pienācis laiks doties uz virtuvi un gatavot brokastis vīram.

Tā nu viņi abi draudzīgā saskaņā vada savas dienas. Ak jā, vēl te dzīvo Senkovu ģimenes mīlulis Džonis, kuram šī pavasara kauņos par izredzētās uzmanību pazaudēta viena acs.

Pie Senkovu mājas vārtiņiem redakcijas mašīna piebrauc reizē ar cienīga paskata suni, kurš atrikšo pa ielu no otra gala, kaut ko stiepdams zobos. Suns pirmāis iešmauc pa vārtiņiem, nesamo, kas izrādās kauls, noliek zemē un uzrūc ciemiņiem. Pēc tam tomēr samierinās, vai varbūt nokaunējas, ka esam kļuvuši par lieciniekiem viņa vājībai – atstiept mājas nevajadzīgas lietas, un laipni pavada līdz mājas durvīm. Saimnieki gan saka, ka esam labi cilvēki, jo Džonis bez pamatīgas apriešanas svešiniekus mājās tik viegli neielaižot. Bet ciemiņi šajās mājās ir bieži, jo Ilgai Senkovai, kuru pazīst Līvānu iedzīvotāju lielākā daļa, arī pašai plaši sakari, īpaši ar savas paaudzes cilvēkiem. Šajā pilsētā pie Dubnas un Daugavas aizritējis viss viņas darba mūžs, Līvānu ielas glabā jaunās pastniecītes vieglos soļus un gaišos smieklus, te lēnīgi Dubnas ūdeņiem līdzīgi plūduši gadi, pusmūžā un atvasarā izejot.

Kad Ilga dodas savās atmiņu takās, tad vispirms viņa atceras Zasu Jēkabpils rajonā, kur pavadījusi savu bērnību. Tēvam par piedalīšanos Pirmajā pasaules karā, par cinišanos Ziemassvētku kaujās bija piešķirta zeme jaun-saimniecības izveidošanai. Visiem pieciem bērniem – četrām māsām un brālim — pietika darba. Ilgai, kā jau ģimenes pastarītei, vairāk par citiem tika arī uzmanības un lutināšanas. Tēva sētu ar mīļumu atceroties, Ilga stāsta, ka plaši svīnēti Jāņi, jo šis vārds bijis gan tēvam, gan viņas brālim. Nācies izbaidīt arī ganu gaitas. Saimniecībā bija astoņas govīs un divi zirgi, un tajos laikos nevienam saimniekam ne prātā nenāca lopiņus ganos atstāt bez uzraudzības, piemēram, pakļaujot knišļu uzbrukumu-

● Es ļoti mīlu cilvēkus, par sevi teica Ilga Senkova. Es esmu tāda, ka cilvēkos vairāk redzu tikai labo, vienmēr gaidu ciemos savus draugus.

miem. Govis un zirgi bija liela vērtība, sargājama un uzmanāma.

Ilga atceras, cik daudz tēvs nopūlējies, iekārtojot jaun-saimniecību, kā lauzis celmus, kā tie dedzināti lielos sartos. Ara, plāva, kūla. Es vēl tagad prastu sasiet rudzu kūlus, teica Ilga, maiguma pilnā balsī, atmiņās atgriežoties saules un labības zelta pielietā, sanošā laukā, kur smagos kūlus kā bērņus uz rokām cilā četras māsas gaišās drēbēs, kādas bija pieņemts ģērbt siena un rudzu plaujā. Vecmamma kopa dārzus, mammai pietika rūpju ar bērniem, ar istabas darbiem. Katrā ēdienreizē šajās mājās pie galda sēdās deviņi cilvēki, un visiem pietika ēdiena. Mamma ar tēti bija ļoti strādīgi, atcerējās Ilga, mājās vienmēr bija olas, sviests un krējums, labība, dārzeņi. Audzēja un paši pārstrādāja linus, vērpa vilnas dziju. No liniem māte audusi audeklus palagu, dvieļu, kreklu šūšanai, no vilnas — segas. Mājas celšanai no bankas bija paņemts aizdevums, ar darbiem vajadzēja ierīkētieties tā, lai pamazām dzestu parādu un arī saime nejestu trūkumu.

Darbs, rūpes vienam par otru, siltās un aizbildnības pilnās attiecības starp vecākiem, starp bērniem, Zemgales rāmā daba, mājas ieražas bija tas gaišais pamats, uz kura mazajā meitenā veidojās vēlākajai dzīvei vajadzīgā attieksme pret pieaugušo dzīvi, pret strādāšanu, pret dzīvesbiedru, pret savu ligzdiņu. 1940. gadā iekoptā zeme tēvam tika atņemta.

13. datums – laimes skaitlis

Ilgas dzimšanas dienā kalendārs rādīja 13. februāri, bet šī datuma dēļ viņai mūžā ne mats no galvas nav nokritis. Pat otrādi, dzīve draudzīgi aiz rokas izvadījusi kā pa naža asmeni tādos brīžos, kas varēja beigties tragiski.

Pirmie skolas gadi aizritēja Zasā, bet pēc tam Ilga pārcēlās pie māsas, kas dzīvoja Līvānos. Te viņa beidza vidusskolu. Atceras, ka vācu laikā bija jāmacās privātās

mājās, jo skolā dzīvoja vācieši.

No varas un iekārtu maiņām, no kara un pēckara gadiem atmiņā glabājas smagas ainas. Redzējusi, kā Grīvas mežā lapsas izvalkāja vāciešu nonāvēto un sekli aprakto ebreju līķu atliekas. Vēlāk vainīgie apbedījumus sadedzinājuši. Atceras izsūtīšanas. Tēva kaimiņu, lielo Zemgales saimnieku mājas palika tukšas un izpostītas. Lielsaimnieku apsētajos tīrumos 1940. gada rudenī ražu vāca sveši ļaudis.

1949. gada martā Ilga jau strādāja pastā. Darba darīšanās dodoties uz dzelzceļa staciju, bijusi aculieciniece tam, kā cita pēc citas no Preiļu puses piebraukušas melnas, ar cilvēkiem pilnas mašīnas. Nav aizmirsis, kā skanēja cilvēku kliegzieni un raudas, kā viņus sadzina vagonos, kā cauri šaurajiem lodziņiem nelaimīgi stiepa un vicināja rokas, saucot, ko nu kurais. Vilciens stāvēja Līvānos, kamēr sastāvu piepildīja ar vīriem, sievietēm, bērniem un veciem ļaudīm.

Savā vienīgajā darba vietā, Līvānu pastā, kurā aizvadīja 45 gadus līdz pat aiziešanai pensijā, Ilga sāka strādāt 1947. gadā. Viņa nepabeidza 11. klasi, nedz arī vidusskolu kopumā, jo māte smagi slimoja, un tēvs vairs nevarēja apmaksāt meitas skološanu. Viss darba mūžs – viena grāmatīņa, viens ieraksts, tagad saka Ilga.

Pirmajos gados Ilgas amats saucās «pasta apmaiņtāja». Pasta sūtījumi no vienas pilsētas uz otru toreiz ceļoja ar vilcieniem. Katra sastāva priekšā, tūlīt aiz lokomotīves, atradās tā saucamais pasta vagoni. Jaunās darbinieces pienākumos ietilpa vēstuļu, paku un bandroļu, ko līvānieši toreiz sūtīja pa visu plašo Savienību, nogādāšana līdz dzelzceļa stacijai un nodošana pienākušā vilciena pasta vagonā. Apmaiņā tika saņemtas jaunākās avīzes, žurnāli un citi sūtījumi, kas bija adresēti Līvānu un apkārtnes iedzīvotājiem. Vasarā uz staciju kravu vilka ratiņos, ziemā – ragaviņās. Pēckara laiki bija nedroši, tāpēc nodot sūtīju-

mus gāja divatā. Bet uz nakts vilcieniem pat iešana divatā nenozīmēja drošību. Vēlo vilcienus sagaidīšanu Ilga atceras kā grūtāko uzdevumu. Par slikti paveiktu pasta sūtījumu nodošanu draudēja krimināllieta. Kad saņemtais pasta rītā bija sašķirots un izsniegts pastniekiem, varēja doties mājup un gulēt, tomēr nakts prasīja savu tiesu, un gan Ilgai, gan pāriniecei ar miegu nācās pamatīgi cīnīties. Vēl tagad atmiņā glabājas tā reize, kad pievarējusi miegs. Cauri snaudai sadzirdējusi, ka vilciens jau dārdina pa tiltu pāri upei. Arī pāriniece gulējusi. Skrējusi, cik jaudas. Par laimi, toreiz paciņu sūtījumi nav bijuši, tikai maisiņš ar pārvedumiem. Stacijā ieskrējusi reizē ar vilcieniem.

Pasta ēka atradās tālu no stacijas, vietā, kur tagad ir elektrisko tīklu iestāde. Latvijā un mājās palikušie radi sūtīja paciņas uz Sibīriju tiem, kas bija izvesti. Sainīši un kastītes, gaidot savu kārtu, stāvēja rindām un kaudzēm. Vecāki mēdza sūtīt paciņas ar sausajiem produktiem, ar siltām zeķēm un cimdiem arī saviem dēliem, kas dienēja tālu prom no mājām.

Pats traģiskākais atgadījums saistās ar kādu liktenīgu pārpratumu. Tajās reizēs, kad pārsūtīja mausus ar naudu, sūtījuma nodošanā un saņemšanā piedalījās arī pasta priekšnieks. Vienā šādā naktī, kad darbinieces un priekšnieks atradās stacijā, pastā bija iegriezušies kādi aizdomīgi cilvēki, par kuriem dežurējošā telefoniste ziņojusi kara daļai – tilta apsardzei. Diemžēl piemirsusi brīdināt, ka pašu darbinieki aizgājuši uz staciju mainīt pastu. Atgriešanās bija traģiska. Kad grupiņa tuvojās savai darbavietai, no pagalma tumsas atskanēja kliegzieni pacelt rokas un stāvēt. Priekšnieks to saprata kā pasta darbiniekiem notiekošu uzbrukumu, centās bēgt un izglābt naudu. Un saļima no pakal raidīta šāviena. Jauniņā darbiniece Ilga toties no bailēm sastinga uz vietas. Viņa stāvēja un raudāja. Ar šautenes stobru pie deniņiem izpildīja pavēli nogulieties sniegā. Priekšnieks pēdējiem spēkiem mausu ar naudu ienesa ēkā. Pēc tam nelaimīgais pārpratumu noskaidrojās, bet bija par vēlu. Ievainotais tajā pat naktī slimnīcā nomira. Ilgu visu mūžu ir pavadījusi doma, ka bēgšanas gadījumā arī viņu būtu panākusi lode. Vainīgie netika tiesāti.

Pēc notikušā Ilga tika norikota operatores darbā, ar laiku pastu sāka pāravadīt ar autobusiem. Bija periods, kad strādāja ar pakām, pēc tam ar naudas pārvedumiem, vēl vēlāk – ar pensijām. Bija brīvdienu un atvaļinājumu devēja pilnīgi visiem pasta darbiniekiem, ieskaitot priekšnieku. Līvānu sakaru nodaļa darbojās Preiļu pasta pakļautībā. Ilga labi atceras ilg-gadējos šīs nozares vadītājus rajonā. Gadiem cauri smaržo zīmoglaka, izkausētai šokolādei līdzīgais tumšbrūnais šķidrums, ko karstā veidā uztriepa uz sūtīju-

ma, bet pēc tam tajā iespieda zīmogu. Maisai sacietējot, nospiedumā burti bija labi salasāmi. Tas bija kā atslēga un zīme, ka sūtījuma neviens svešs nav ielūkojies. Ilga iepazīna visus pensionārus, kas nāca uz pastu pēc naudas. Pēdējos gados simtiem un tūkstošiem sūtījumu ar vilnas maisiem pienāca no Dagestānas. Līvānos ieradās dagestānietes, kas tos apmainīja pret dziju un atkal sūtīja atpakaļ.

Ar jāņogu viņa glāzīti – par skaisto dzīvi

Mīļā, vai neatnest viņu, Ilgai jautā Vasiljs, kurš sarunas laikā vairākkārt ielūkojas istabā. It kā ar kādu vajadzību, it kā ar sievai adresētu jautājumu, kurā vienmēr pielikta arī šī maigā uzruna, — mīļā. Ilga piekrīt, un arī mēs nespējam atteikties no vienas glāzītes, jo šoreiz viņš ir īpašs – pašu gatavotais, no jāņogām, un arī aicinājums īpašs, — dzīvesbiedri vēlas aromātiskā viņa glāzīti pacelt par skaisti nodzīvotajiem, piepildītajiem gadiem.

Tā vecā māja, kurā abi ar Vasilju kādreiz uzsāka kopdzīvi, nodega, bet viņi vietā uzbūvēja jaunu. Uzaudzinaja dēlu Gunāru, kurš Rīgā strādā par veterinārārstu un iemanījies mazo dzīvnieku dakterēšanā. Senkovu uzvārdu tālāk nes mazdēls Īgors, kas vada uzņēmumu, audzina meitu – Vasilija un Ilgas mazmazmeitiņu. Ar savu nākamo vīru, līvānieti, Ilga iepazīnās kādā ballē. Toreiz viņa vēl mācījās skolā, un ballē meitenes ieradās skolotājas pavadībā. Vasiljs dejoja ar Ilgas draudzeni, bet uz vienu deju uzlūdza arī Ilgu. Pēc tam atskanēja paziņojums par meiteņu deju, un skolotāja, Ilga vēl šodien atceras, ka viņu sauca Helēna Sīpola, pateica liktenīgos vārdus – Ilga, tak atlūdž to puisī. Uzlūdza, un tā sanāca, ka par pavadoni uz mūžu. Arī sirmā, deviņdesmitgadīgā skolotāja vēl tagad esot dzīva. Ilgas vecākiem znots patiecas ar savu nopietnību, ar to, ka tur doto vārdu, ka prot daudzus darbus.

Viss ir sarīpēts, visa pietiek šajās mājās. Iztiktu arī ar pensiju, bet bez dārza darbiem dienas būtu garas. Abus vieno arī kāds kopīgs vaļasprieks – zveja. Ja jūs redzētu, kā laivā uz Daugavas velkam tīklus, nenoticētu, ka tie esam mēs, smejas Ilga. Visus tīklus Vasiljs audis pats. Šai vasarai gan neesot licences. Bez Senkovu ģimenes piedalīšanās nav iedomājamas arī Līvānu pensionāru apvienības aktivitātes. Ilga darbojas pensionāru padomē, dzied senioru korī. Ģimene svēta gan vecticībnieku, — Vasiljs pieder šai konfesijai, — gan arī luterāņu svētkus, šajās dienās mājās netiek veikti smagi darbi. 7. janvārī ģimene ir lieli svētki – Pareizticīgo un vecticībnieku Ziemassvētki un kāzu atceres diena. Kopā aizvadīti 54 gadi. Dievs mums ir devis labas dienas, saka Ilga. Un vēl joprojām dod.

L.Rancāne

Zied rozes Rožupē. Un gurķi, un tomāti arī

LIDIJAS un JĀŅA PUNDURU zemnieku saimniecībai «Irbenājs» ir savas pastāvīgas tirdzniecības vietas Preiļu tirgū. No pavasara līdz pat vēlām rudenim «kundes» tur iegādājas gurķus un tomātus, bet kopš pagājušā gada arī rožu ziedus. Tieši šie smaržīgie un veselīgie ziedi uz stingrajiem kātiem, kas, vāzēs izkārtoti, nedēļām priecē cilvēkus, bija galvenais pamudinājums doties uz Līvānu novada Rožupi, lai raudzītu, kā tad klājas rožu, gurķu un tomātu audzētājiem.

Rozes – blakusprodukts

«Irbenāja» saimniece Lidija saka, rozes esot tikai blakusprodukts. Kā tad tā – tik lepnī ziedi, bet blakusprodukts? Izrādās, galvenā specializācija ir gurķu un tomātu audzēšana, bet puķu karalienes saimniecībā ienākušas vienkārši lielākai dažādībai pērnā. Šopavasir pirmie grieztie ziedi uz tirgu aizvesti maija sākumā. «Mums jau būtu pa prātam un pa spēkam audzēt tikai siltumnīcu dārzenus,» teic Lidija, «bet ir problēmas ar realizāciju. Rīga, Daugavpils vai Rēzekne nav izdevīgas lielā attāluma dēļ, kas ievērojami sadārdzina transporta izmaksas, bet uz vietas lielu daudzumu gurķu un tomātu realizēt ir grūti. Toties pēc rozēm vienmēr ir labs pieprasījums. Izlaidumu laikā ziedus pat nebija jāved uz tirgu, pircēji jau iepriekš pieteica un paši brauca pie mums.

Puķu mode – noteicošais faktors

Rožu stādus Punduri iegādājusies audzētavās Ogrē un Sīguldā. Šķirņu izvēle bijusi vienkārša – «paštukojuši», kādas cilvēki labprātāk pērk ziedu veikalos, tās arī ņēmuši savai siltumnīcai. Ja veikalos ejošākās ir sarkanās rozes, tāpat arī siltumnīcā vismaz 70 procentiem jābūt sarkano rožu stādu. Pēdējā laikā pircēji izrādot lielu interesi par čemurozēm, kur apkārt centrālajam pumpuram izvietoti daudzi citi.

Dzeltenas, sarkanās, rozā un baltas čemurozes tagad plaukst un smaržo dažādām gaumēm. Arī parastie rožu ziedi žilbina acis ar krāsu un toņu daudzveidību – dzeltenas ar oranžu ziedlapu malīti, svītrains ar kādas vēl tik ne. Lidija teic, ka pušķiem pircēji vislabprātāk izvēlas baltus ziedus. Ziedu audzētāji ir pārliecinājušies, ka puķu mode ir visai atšķirīga pat Līvānos un Preiļos. Viņgad prelieši nemaz nav pirkusi dzeltenās lielgalvu krizantēmas. Toties līvāniešu pieprasījumu knapi izdevies apmierināt. Šovasar topā ir zaļganās rozes, kā arī dzeltenās čemurozes.

Vietējās vai importa

Domājams, ka tikai pilnīgs ziedu analfabēts nezinās teikt, ar ko Latvijā audzētās rozes atšķiras no importētajiem ziediem. «Ar kvalitāti!» Lidija pat iesmejas. «Tas ir dzīvs, nesamocīts zieds, kas nav piesātināts ar ķīmiju, nav tīstīts un vistīts pa kastēm, nav turēts aukstumkamerās.»

Viņas teikto vēl gribas papildī-

nāt – pārpārēm baudījis saules gaismu un siltumu, saņēmis pietiekami valgmes un kopēju mīlestības. Kā gan citādi ziedam var būt tik saldi neaizmirstama smarža un tik ilgs mūžs. «Irbenāja» siltumnīcā audzētie ziedi savu svaigumu vāzēs saglabā pat trīs četras nedēļas.

Darbs netiek žēlots

Jautāta par to, cik daudz darba rožu siltumnīcā ieguldīts, Lidija nesavelk bēdīgu grimasi, sak, ai, daudz gan, bet lietišķi stāsta, ka lielākās pūles nepieciešamas ziedu griešanā un šķirošanā. Gluži kā dziesmā – «rozes ir skaistas, bet ērkšķi tām asi». Tomēr galvenā uzmanība jāvelti stādu veselībai un aizsardzībai pret kaitēkļiem. Lai cik veselīgi, stādījumi tomēr ir uzņēmīgi pret dažādām slimībām.

Lidija ritu sāk ar rožu apraudzīšanu, ar to arī vakarā beidz. Atliekot vien dienu vai divas atslābināt uzmanību, kā slimība vai kāds kaitēklis klāt. Lūk, te es noslinkoju, un daži rožu krūmi jau cietuši, viņa rāda lapu plankumus uz vairākiem stādiem. It īpaši bīstams ir karsts un mitrs laiks. Tiklērces un sēnīšu slimības var nodarīt vislielāko postu.

Vinnē tas, kurš mācās

Lai veiksmīgi audzētu rozes, nepieciešamas plašas zināšanas. Lidija šo tēzi papildina – zināšanas nepieciešamas arī gurķu un tomātu audzētājiem. Pirms gadiem viņa ar vīru nebija domājuši, ka nodarbosies ar dārzeniem un ziediem. Pati ir ekonomiste un strādā Preiļu lauku konsultāciju birojā, tāpēc agronomijas zināšanas iemantojusi pašmācības ceļā.

Specializētie žurnāli un konsultācijas ar kolēģiem ir tā skola, kur iemācījusies visu darbam nepieciešamo. Pirms mēneša Lidija atgriezies no pieredzes apmaiņas brauciena Polijā. Kopā ar kolēģiem vērojusi, kā poļu zemnieki audzē dārzenus, puķu stādus un ziedus.

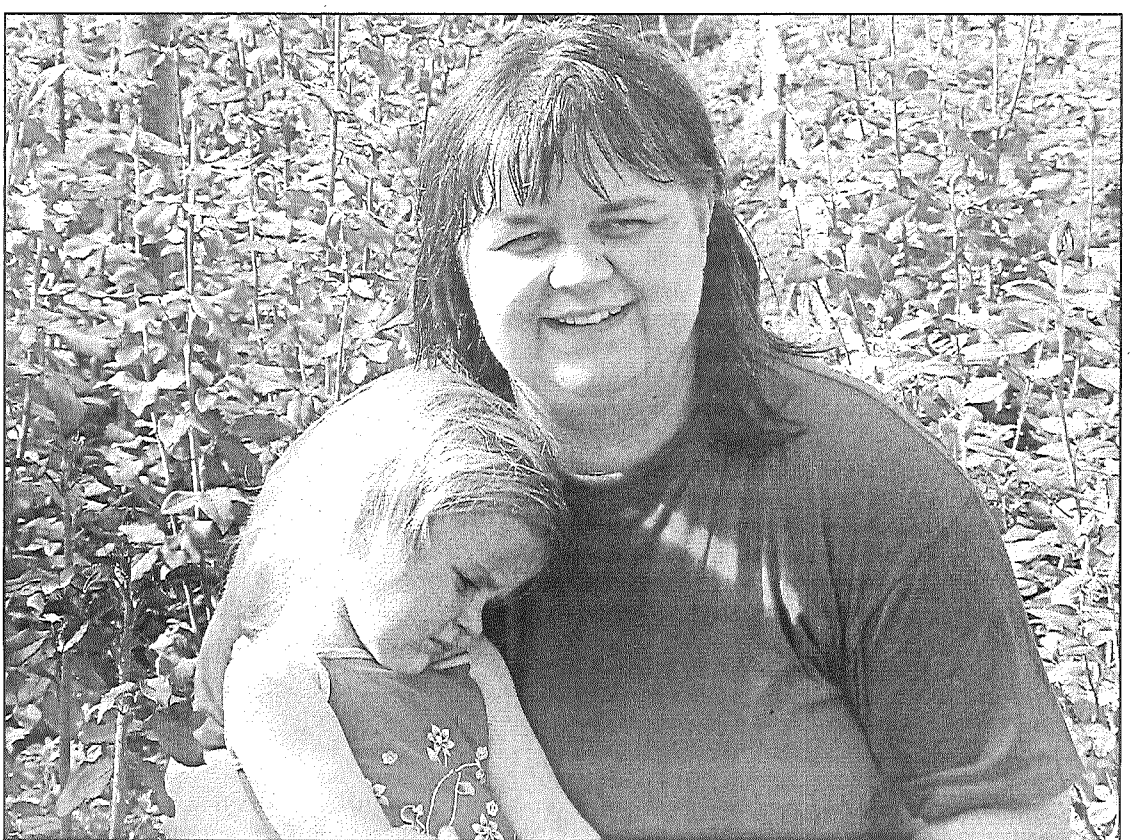
«Es neteiktu, ka viņiem ir kādi īpaši panākumi. Vienīgi apjomi gan milzīgi. Toties kvalitātes ziņā Latvijā audzētā produkcija ne ar ko neatšķiras, daudzējādā ziņā ir pat labāka. Piemēram, redzēju siltumnīcas, kur tomātus audzē minerālvatē. Kas tas ir, varat iedomāties – mākslīgā vidē audzis mākslīgs dārzenis, kam līdzīga dabiskajam ir tikai krāsa, bet ne smarža un garša.»

Lidija saskatījusies, ka poļu rozes audzē kūdras «desās». (Punduru saimniecībā pēc tādas tehnoloģijas audzē gurķus.) Apskatei piedāvātās siltumnīcas bijušas 28 hektāru platībā, visu ne aptvert, ne apskatīt. Latvijai tie pagaidām ir fantastiski mērogi.

«Es neesmu profesionāla puķkope, es vēl tikai mācos, bet tie, kuri ar šo nozari nodarbojas sen, atzina, ka prot audzēt tikpat kvalitatīvu preci. Galvenā atšķirība ir ražošanas apjomos, kas nozīmē zemas cenas,» stāsta Lidija un piebilst, ka modernās tehnoloģijas arvien straujāk ienāk arī Latvijas siltumnīcās.

Gurķi pašiem nav jālaista

Saimniece ved rādīt nākamo siltumnīcu korpusu, kur līdz pašam jūmtam nostiepušās gurķu stīgas.

● Lidija kopā ar savu vecāko meitiņu Ancu vislabprātāk uzturas rožu siltumnīcā. Ancei tur ļoti patīk. Var jau būt, ka dienās viņa kļūs profesionāla dārzniece.

Ienākot telpā, jūties kā tropos, aptver tik mikls karstums, ka nepieradis cilvēks tur vairāk par dažām minūtēm izturēt nespēj. Kā te veikt laistīšanu, gurķu novākšanu, grūti iedomāties. Taču Lidija mierina, nemaz tik trakī neesot, šogad laistīšana modernizēta – tā ir pilieneveida. Pie katra stādīņa augsnē ievadīta maza caurulīte, pa kuru augs saņem ūdeni un nepieciešamajā daudzumā arī barojošās vielas.

Šāda tehnoloģija atmaksājas. Tie, kas uzskata, ka roku darbs ir lētāks, kļūdās, pārliecināta teic audzētāja. Citādi tik lielos apjomos visu vajadzīgo paveikt nespētu.

Patiesība dzimst strīdos

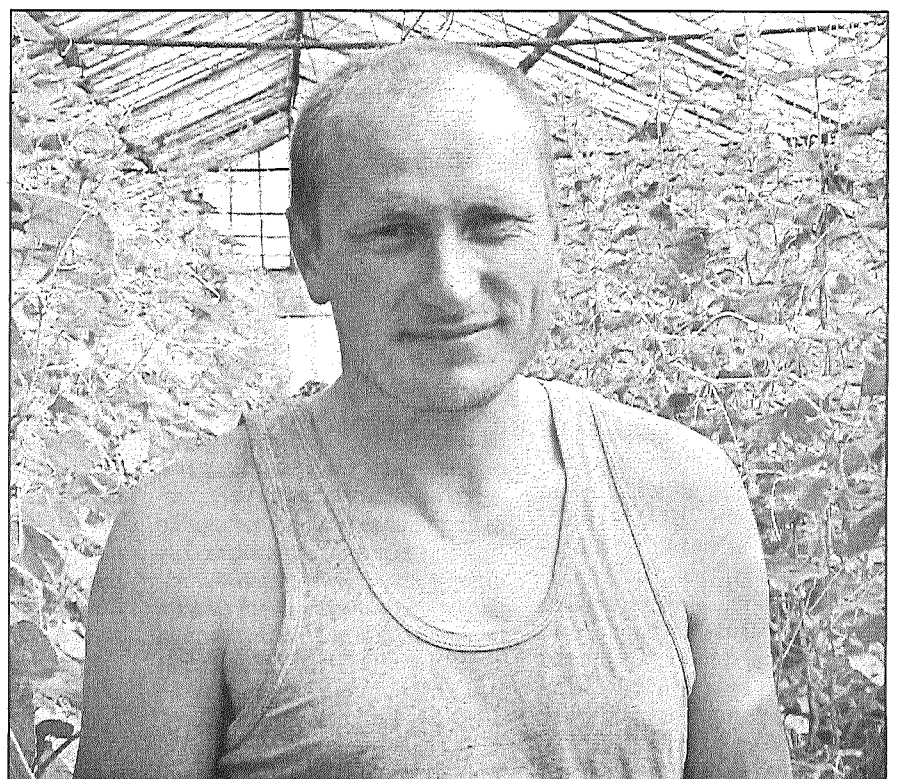
Patiesība dzimst strīdos

Rozes, gurķi, tomāti, kas aug Punduru ģimenes siltumnīcās, patiešām prasa daudz darba un pūļu. Jānis un Lidija visu veic saviem spēkiem – brīžiem pastrīdoties, ko un kā labāk darīt, pārrunājot.

Mēs tā mācāmies, saka Lidija, jo neviens gatavu rīcības plānu priekšā nenoliks. Tehnoloģijas ir atšķirīgas, pat laika apstākļi katru gadu savādāki. Ja nav iekšējās nojautes, arī grāmatu gudrības nelīdz.

Pēdējo triju gadu laikā Punduri ar dārzenu audzēšanu siltumnīcās sāka nodarboties lielākos apjomos. Kolhozu laikos Rožupe bija slavēta ar savām siltumnīcām, bet vēlāk saimniekošana pajuka. Kad Lidija un Jānis siltumnīcas privatizēja, daudz maz normālā stāvoklī bija tikai viens korpus, bet arī tur balandas saaugušas līdz jumta spraišļiem. Ieguldot milzīgu darbu, viss tika sakopts un izremontēts.

Lidija atzīst, ka atpūtas un mie-

● Gurķu siltumnīcā ir gluži kā mežā, stīgas sniedzas augstu pāri Jāņa Pundura galvai. Foto: A. Stepanovs

ra nav visu gadu. Kad tomātu un gurķu laiks beidzas, siltumnīcās vietu ieņem ziedi podiņos – primulas, ciklamēnas. Viens korpus atvēlēts krizantēmām, kas ir ļoti pieprasīti ziedi. Drīzumā no Carnikavas tiks atvesti vairāki tūkstoši šo puķu spraudēnu, kas rudens pusē priecēs pircējus Preiļu un Līvānu veikalos un tirgos.

Tuvojoties pavasarim, tiek audzēti pelargoniju, petūniju un citu puķu stādīņi. Nākamajam pavasarim viņai pataupītas dažādas jaunas idejas. Viena no tām – podiņos veidot ziedu kompozīcijas, lai pilsētnieki tās varētu iegādāties balkonam un lodžijai izdaiļošanai. Vēl «Irbenāja» siltumnīcās var pasūtīt un iegādāties ziedu pušķus, kas nav sliktāki par floristikas veikalos piedāvātajiem.

Pirms darīt, jāparēķina

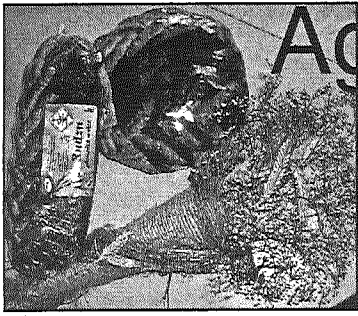
Tā kā Lidija ir diplomēta ekonomiste, visa saimnieciskā darbība tiek vispirms rūpīgi izplānota. Nav jēgas ieguldīt darbu un līdzekļus, ja skaidri nezini, vai iz-

audzēto varēs realizēt, vai būs peļņa.

Pašlaik dīvainā situācija esot izveidojusies ar tomātiem. Saimnieki pārliecinājušies, ka to audzēšana ekonomiski ir neizdevīga, taču pircēji vietējo precī pieprasa. Šis apstāklis savukārt mudina uzdarboties ne sevišķi godīgus tirgotājus. «Iedomājieties, mēs pirmos pašaudzētos tomātus uz tirgu aizvedām tikai jūlija sākumā, bet tur jau divus mēnešus tirgo un apgalvo, ka esot vietējie. Droši vien veikalā vai kādā bāzē pār lētāku cenu iegādāti...» Lidija ir sašutusi par šādu mēģinājumu. Ja tirgū pārdevējam ir izziņa, ka viņam īpašumā pieder zeme, tas vēl nebūt nenozīmē, ka uz letes noliktālais tomāts ir paša audzēts.

Tomēr stāstījumu par Rožupes pagasta zemnieku saimniecību «Irbenājs» negribas beigt uz skumjas nots. Lidija un Jānis ir pārliecināti, ka rīkojas pareizi, savu darbu un pūles veltot siltumnīcu ierīkošanai. Zied rozes Rožupē. Un gurķi, un tomāti arī...

L.Kirillova

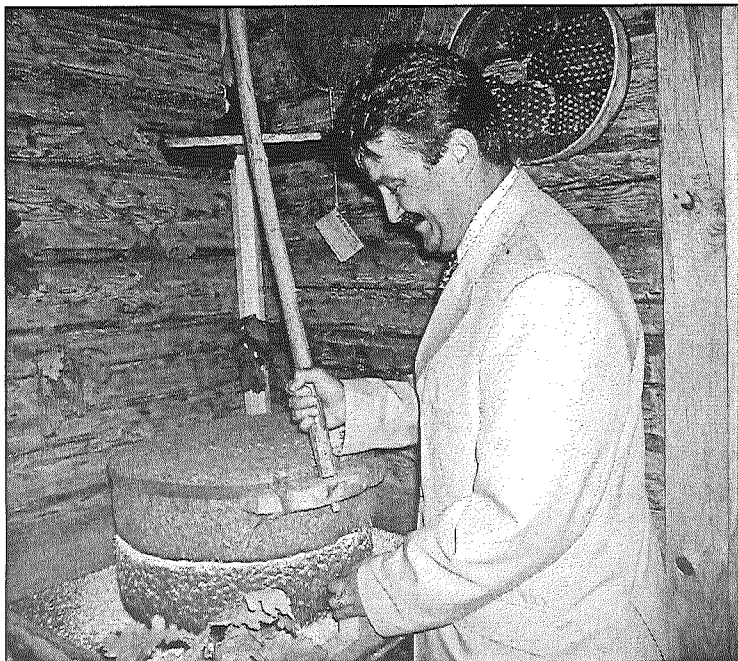
Aglonā – pirmais Maizes muzejs Latvijā

2005. gada 28. jūlijs vēsturē ieies ar to, ka Aglonā tika atklāts pirmais Maizes muzejs Latvijā. Ideju par šādu muzeju līdz ieceres realizācijai izloļojusi SIA «Aglonas maize» direktore Vija Ancāne. Muzejs tapis ar Zemkopības ministrijas (ZM) un ZM Lauku atbalsta dienesta (LAD) palīdzību, bet tā iekārtošanā aicināti arī Latgales maizes cepšanas tradīciju pārzinātāji un maiznīcu darbinieki. Muzeja atklāšanā piedalījās zemkopības ministrs Mārtiņš Roze.

«Maizes muzejs būtībā ir ne tikai vieta, kur var iepazīties ar šīs tradicionālās latviešu saimnieku nodarbes atribūtiem, jaunākiem vai senākiem eksponātiem un tradīcijām, bet tam ir būtiska simboliska nozīme,» teica Mārtiņš Roze, «jo tieši maize vienmēr ir bijusi pārtības un katras zemnieku saimniecības attīstības simbols, sākot no sendienām un beidzot ar mūsdienām.»

Ministrs dalījās savos novērojumos, ka daudzi Latvijas diplomāti, kas strādā ārzemēs, vai ārvalstīs dzīvojošie sadarbības partneri un draugi kā pirmo Latvijas precī lūdz aizvest rupjmaizi. Jā, protams, tagad maizes cepšana ir industrializējusies, to dara maizes fabrikās, taču šāda muzeja tapšana Aglonā liecina, ka nav zudis arī tas sentēvu gars, kas mūsu maizi padara par īpašu un simbolisku Latvijas produktu, atzina ministrs.

Latvijas maiznieku konferencē

● Jaunatklātā Maizes muzeja pirmā apmeklētāja gods tika zemkopības ministram Mārtiņam Rozem. Ministrs nodemonstrēja, ka zina, kā pie maizes tikt arī pēc sentēvu metodēm.

šī gada maijā zemkopības ministrs pasludināja rudzu maizi par gada produktu, aicinot nākotnē rudzu maizi popularizēt gan Latvijas iedzīvotāju vidū, gan ārpus tās robežām. Jaunatklātajā muzejā maizei ierādīta goda vieta.

Pirms lentas pārgriešanas sviņģu uzrunu teica pati muzeja saimniece Vija Ancāne. Mūsdienās cilvēki perfekti pārzina datorus, mobilos telefonus, bet nemāk atšķirt rudzu graudus no auzu graudiem, un nezina, kā radusies maize. Muzejā viņi varēs iepazīt un nogaršot rudzu graudus, apskatīties, kādos traukos top maize, iedarbināt vecās rokas dzirnavas, viņa teica. Tē būs arī vieta, kur satikties dažāda vecuma cilvēkiem, lai parunātos par maizi.

Pēc lentas pārgriešanas vārds tika dots daudzajiem apsveicējiem. Maizes muzeju ievērtīja arī Dominikāņu klostera brālis Ser-

gejs Ivanovs, Aglonas bazilikas priesteris Mihails Savickis, garīdzniecības pārstāvji no Polijas. Vija Ancāne pateicās visiem, kas palīdzējuši muzeja tapšanā, bet galvenokārt Unibankas Preiļu filiālei par uzticēšanos kredīta piešķiršanā savas idejas īstenošanai, kā arī pārējiem atbalstītājiem.

Ēkai, kurā ierīkots Maizes muzejs, ir sena vēsture. Pirms vairāk nekā 85 gadiem te atradās trīsklasīgā pamatskola, pēc tam sešklasīgā pamatskola, ko nodibināja un vadīja skolotāja un rakstniece Rozālija Tabūne (Naaizmērstule). Vēlākajos gados šeit atradās pagasta padome un policija, bet pēdējā laikā telpas stāvēja tukšas.

Muzeja atklāšanā ciemiņus ar skanīgām balsīm un raito dejas soli iepriecināja folkloras kopa «Olūteņš» un 7. – 9. klašu dejojotāji.

● SIA «Aglonas maize» direktore un jaunatvērta Maizes muzeja veidotāja Vija Ancāne atklāšanas svinībās uzsvēra, ka te gaidīti būs visi, bet jo sevišķi – skolu jaunieši, lai jaunā paaudzē savām acīm redzētu, kā top maize.

● Saimnieču lietotās abras, vāceles, miltu sieti, lizes, krāsas slotas Maizes muzejā sākušas jaunu dzīvi – kā eksponāti. Foto: A. Stepanovs

Guļošo slimnieku ērtākai aprūpei

Lai paaugstinātu pensionātos sniegto pakalpojumu kvalitāti, valdība apstiprinājusi Labklājības ministrijas (LM) ierosinājumu ieviest atsevišķu telpu guļošajiem un nepārtraukti uzraugamajiem iemītniekiem – guļamtelpu. Šādu cilvēku skaits ar katru gadu palielinās, un LM uzsver, ka viņiem nepieciešama īpaša aprūpe un aprīkojums – funkcionālās gultas, iespēja pieiet pie viņa gultas no abām pusēm, ēdināšana, tualetes un personīgās higiēnas veikšana, paaugstināta gaisa apmaiņa telpā, regulāra grozīšana. Līdz šim tiesību akti nenoteica atsevišķas prasības guļošo un nepārtraukti uzraugamo iemītnieku guļamtelpu platībai un aprīkojumam.

LM izstrādātie grozījumi Ministru kabineta noteikumos «Higiēnas prasības sociālās aprūpes institūcijām» nosaka, ka guļamtelpā minimālā platība uz vienu cilvēku būs četri kvadrātmetri, un vienā telpā nevarēs izvietot vairāk kā sešus cilvēkus.

Guļamtelpas platība aprēķināta, ņemot vērā gultas (divi kvadrātmetri) un minimālo platību, tas ir, vienu metru, lai starp gultām varētu brīvi pārvietoties personāls, kā arī iebraukt ar palīglīdzekļiem (ratīnkrēslu, nestuvēm u. c.). Vienā telpā varēs izvietot sešus pastāvīgi aprūpējamus un uzraugamus cilvēkus, guļamtelpā var izveidot arī vienu aprūpes posteni, kā to paredz LM izstrādātie metodiskie ieteikumi – viens aprūpētājs uz

sešiem guļošiem slimniekiem.

— Jaunās prasības par minimālo telpu platību vienam guļošam slimniekam mūs nepārsteidz, — «Novadniekam» teica Salenieku pensionāta direktore Valentīna Gribruška. — Jau patlaban esam parūpējušies, lai istabā nav saspīestības, guļošie iemītnieki izvietoti pa trim, četriem, pieciem vienā telpā. Neviens no istabām nav vairāk par sešiem.

Valentīna Gribruška informēja, ka uz vietas guļošo un aprūpējamo slimnieku skaits ir liels, apmēram puse no visiem 60 pensionāta iemītniekiem. Taču kopumā pēdējā laikā pensionāta iemītnieku skaits samazinājies sakarā ar to, ka vairākas pašvaldības organizējis vietējos sociālās aprūpes

centrus, uz kuriem pārveduši savējos iedzīvotājus, kas pirms tam bija ievietoti pensionātā. Ja pensionāts būtu pārpildīts, noteikumu ievērošana radītu problēmas. Taču, runājot par iespēju izveidot pastāvīgu aprūpes posteni istabā, ja tajā atrastos seši guļošie slimnieki, Valentīna Gribruška atzina, ka pensionātam šādam nolūkam nav līdzekļu.

— Ja finansējumu šādi štata vienībai piešķirtu, tad varētu ieviest arī tādas pastāvīgas dežūras, — teica pensionāta direktore.

Patlaban par iedzīvotāju naktsmieru rūpējas dežurējošā medmāsa un sanitāre.

Krietni neapmierinātāk uz šādām izmaiņām reaģē Aglonas veselības un sociālās aprūpes centra direktors Vadīms Krimāns.

— Ja Labklājības ministrija pieprasīs, mēs esam ar mieru ierīkot arī foajē septiņdesmit kvadrātmētru platībā, kinozāli un džakuzi, — ironiski teica Vadīms Krimāns, — tikai, lūdzu, dodiet tam līdzekļus.

Pēc Vadīma Krimāna domām, jaunās prasības ir tālākais augstākstāvošo ierēdņu solis mazo slimnīcu iznīcināšanā, kas pēdējā

laikā tiek realizēta.

Viņš uzdeva retorisku jautājumu par to, kas ir labāk, — īslaicīgi aprūpes centrā uzņemt lielāku skaitu cilvēku un nodrošināt viņiem aprūpi, kas nereti veciem vientuļiem ļaudīm ir vienīgā iespēja izdzīvot, vai arī vietas trūkuma dēļ atstāt aukstās mitnēs, kurām jumts un griesti draud iebraukt? Ziemas periodā aprūpes centrs lielākoties ir pārpildīts, te pārstejās un pārļāiz aukstumu ar smagām slimībām uz laiku ievietotie cilvēki, stāstīja direktors. Vai aizbildināties ar normu prasību ievērošanu un nevarīgu sirmgalvi atstāt likteņa varā, vai arī viņu uzņemt, nodrošinot siltumu, ēdību, higiēnisko un medicīnisko aprūpi, kaut arī jāpacieš šaurība, savu neizpratni par LM jaunajiem grozījumiem noteikumos puda Vadīms Krimāns. Viņš labprāt uz zinātu, kāpēc katrs no Eiropas Savienības nācis ieteikums mūsu valstī tiekot pārvērst obligāti izpildāma normatīva formā. Aglonas veselības un sociālās aprūpes centrs iekārtots ar Nīderlandes valdības atbalstu, un 1997. gadā, kad tapis projekts, tas saskaņots ar visām attiecīgajām kontrolējo-

šajām institūcijām. Toreiz iebildumi nav saņemti. Sadarbības partneriem no Nīderlandes, kas vairākkārt te ieradušies, par pacientu izvietošanu nav bijis nekādu iebildumu. Jaunās LM prasības varot izpildīt, tikai krasi samazinot centrā uzņemamo pacientu skaitu, kā rezultātā attiecīgi samazinātos līdzekļi un sakarā ar to – personāla likmes un štata vienību skaits. Tie, kas dzīvojuši Īrijā, stāsta, ka slimnīcā vienā palātā, tikai ar plānu aizkaru atdalīti, guļot gan vīrieši, gan sievietes, gan bērni, teica ārsts, tikai Latvijā, viņaprāt, visas prasības esot pārspīlētas.

Līvānu slimnīcas direktors Juris Urtāns savukārt atzina, ka slimnīcas īslaicīgās sociālās aprūpes nodaļā, uz ko šie Labklājības ministrijas noteikumi grozījumi varētu attiekties, tie problēmas neradot. Nodaļā nav palātu, kurā būtu vairāk par četrām gultām, stāstīja ārsts, bet reālais stāvoklis ir tāds, ka vienviet vienā palātā atrodas ne vairāk par diviem guļošiem slimniekiem. Palātu vidējais lielums ir 17-18 kvadrātmetri, līdz ar to mēs iekļaujamies noteiktajā normā, teica ārsts.

L.Rancāne

Pilna dziesmu vācelīte

Uz desmit skanīgiem, dziedošiem gadiem atskatījās Vārkavas novada folkloras kopa «Dzeipurs», aizvadītās piektdienas vakarā dziesmu pūru pārcilājot kopā ar daudzajiem draugiem. Sveicēju pulkā bija pašdarbnieki no Riebiņiem, Pelēciem un Galēniem, kā arī pašu novada dziedātāji un dejotāji.

Folkloras kopas «Dzeipurs» vadītāja Marija Salceviča atzina, ka pa šiem desmit gadiem piedzīvoti gan priecīgi, gan ne tik priecīgi notikumi, bet nekad nav zudusi vēlme dziedāt savam un arī citu priekam. Mēs uzstājamies novada mēroga sarīkojumos, esam dziedājuši Preiļos un uz citām rajona kultūras namu skatuvēm, piedalījušies skatēs, folkloras festivālā «Baltica», stāstīja vadītāja. Atskatoties ansambļa vēsturē, viņa atzina, ka īstenībā tā pastāvēšanas laiks ir krietni vien garāks un skaitāms vismaz 25 gadu ilgumā. Kopš es atceros, Arendolē folkloras tradīcijas vienmēr ir bijušas cieņā, teica Marija. Paša sākumā ansamblis darbojies bez nosaukuma, tas sastāvējis no vecākās paaudzes dziedātājiem, ar kurām kopā dziesmas locījusi arī Marija. Kopš tā laika ansamblī dzied arī Janīna Ancāne. Pirms desmit gadiem kopai dots nosaukums «Dzeipurs». Arī dziedātāju karogā izšūti kamoliņi un dzīpari, simboliski parādot, ka kopējo dziesmu kamolā katrs no dalībniekiem ietin savas dziesmas. Lai es gāju, kur es gāju, pilna dziesmu vācelīte, — par sevi svētku vakarā teica ansambļa dalībnieki. «Dzeipura» dziesmu kamola tinēji šodien ir Janīna Ancāne, Janīna un Pēteris Smolenski, Ženija Cirša, Valentīna Grigorjeva, Jānis Krūmiņš. Abas ilggadējās dziedātājas atceras arī pašu pirmo muzikālo vadītāju — Staņislavu Malnaču, bet gandrīz visus šos desmit gadus kopu vada Andrejs Vingris.

«Dzeipura» repertuārs sastāv no dažādām dziesmām, kas piemērotas visiem dzīves gadījumiem — darbam un godiem: kāzām, kristībām, talkām, jubilejām. Ženija Cirša, Janīna Ancāne un Marija Salceviča, nereti arī Valentīna Grigorjeva, dzied baznīcas kori.

Andrejs Vingris atzinīgi vērtē dziedātāju centību, bez kuras nebūtu izdevies tik ilgi noturēties kopā. Mēģinājumi notiek regulāri reizi nedēļā, un dziedātāji nekavē, uz vēlāku laiku atliekot mājas darbus, bet ziemā pārvarot arī tumsu un puteņus. Uz mēģinājumiem

● Vārkavas novada folkloras kopas «Dzeipurs» dalībnieki (no kreisās): Janīna Ancāne, Ženija Cirša, Valentīna Grigorjeva, Marija Salceviča, Jānis Krūmiņš un muzikālais vadītājs Andrejs Vingris desmit gadu jubilejas svinībās.

Arendoles bibliotēkā trīs dalībnieki ceļu mēro no Daugavpils rajona Kalupes un Dubnas pagasta. «Dzeipurs» rūpējas arī par savu tradīciju nodošanu maziem «dzīpariņiem», un nereti blakus pieredzējušām dziedātājām stājas skolasbērni.

Abi folkloras kopas vadītāji: Andrejs Vingris un Marija Salceviča desmit gadu jubilejā saņēma Vārkavas novada domes goda rakstus, ko pasniedza domes priekšsēdētāja Antra Vilcāne.

Apsveicēji gan ar dziesmām, gan dejām jubilāriem vēlēja vēl ilgus gadus locīt skanīgas melodijas. Marija Salceviča pateicās visiem sveicējiem, arī «Dzeipura» atbalstītājiem: Jānim Velikam, Jurim Bramanim un citiem, kas palīdzēja sagatavot šo svētku vakaru. Bet visvairāk visi, kas bija kopā ar ansambli pirmajā apaļajā gadskārtā, priecājās par tā skanīgo dziedāšanu.

L.Rancāne

● Starp «Dzeipura» apsveicējiem bija arī Rožkalnu dāmu klubiņš, ko vada Janīna Vaivode.

Izklaidei augustā

Preiļu novada kultūras centrs jau parūpējies par izklaidēm, ko pilsētas un rajona iedzīvotājiem piedāvāt augustā un septembra sākumā.

Šoreiz iepriecināti tiks gardēži un izēdāji, jo 20. augustā novada kultūras centrs aicinās uz svētkiem «Lauku mielasts» ar devīzi «Latvijas ekoproducti tavai veselībai». Sāks pasākums notiks pirmo reizi ne tikai Preiļos, bet arī Latvijā un pat visā Baltijā. Kul-

tūras centrs to rīko kopā ar biedrību «Slow Food».

Svētku ievadā paredzēta melno plūškoku dārza iestādīšana, bet oficiālajā daļā notiks biedrības prezentācija, kā arī Latvijas Bioloģiskās lauksaimniecības organizācijas apvienības desmit gadu jubilejas atzīmēšana.

Visiem svētku ciemiņiem būs iespēja vērot restorāna «Vincentis» direktora Mārtiņa Rītiņa un izcilāko pavāru šovu, ko papildinās Latgales pašdarbnieku dziesmas un dejas.

Godinot Latvijas lielāko bioloģisko zemnieku saimniecību īpašniekus, pirmo reizi notiks ceļojošās balvas «Zelta gliemezis» pasniegšana izcilākajai saimniecībai.

Pa starpām ar produkcijas garšošanu un iepirkšanos varēs vērot gadatirgus «naglu» — bulļa grīlēšanu, apskatīt bioloģiski audzētu dzīvnieku dārzu. Pasākumu kuplinās arī Dailes teātra dziedošo aktieru ansambļa «Ilga» sniegums, itāļu (Roberto un Elizabete) uzstāšanās. Tie, kas nebūs pār-

ēdušies un saglabājuši labo sportisko formu, varēs pārbaudīt spēkus Umurkumūrā. Vai Preiļos ir isti izēdāji? Viņi jau tagad var gatavoties izēdāju sacensībām «Vien' maz' cūciņ'». Visi šie pasākumi apmeklētājiem būs bez maksas, bet turpmākajā vakara gaitā gan jāpērk ieejas biļete, kas noderēs gan grupas «Credo» koncertam, gan zaļumballei. Svētkus vadīs Dailes teātra aktieri.

Kā informēja Preiļu novada

kultūras centra pasākumu projektu koordinatore Ināra Urča, 1. septembrī šogad būšot jāiztieks bez pēdējos gados jau ierastā mācību gada ieskaņas koncerta. Tas pārceļts uz 3. septembra vakaru, kad ciemos ielūgts Imants Kalniņš. Bet pirms tam, dienā, Preiļos savu spēku demonstrēs Latvijas stiprākie vīri Raimonda Bergmaņa vadībā. Rajona centrā paredzēts spēkavīru šovs.

Natura 2000 teritorijas un to apsaimniekošana

Kas ir «Natura 2000»?

Natura 2000 ir Eiropas Savienības (ES) valstu īpaši aizsargājamo dabas teritoriju sistēma jeb tīkls, kurā katra dalībvalsts iekļauj ar savu aizsargājamo teritoriju sistēmu (sarakstu).

Natura — latīņu valodā nozīmē «daba».

2000 — ir gads, kad ES bija paredzēts aizsargājamo dabas teritoriju tīklu pabeigt. Diemžēl darbs neveicās tik ātri, kā bija plānots.

Latvijā NATURA 2000 tīkla ieviešanu nodrošina šādi normatīvie dokumenti:

LR likums «Par īpaši aizsargājamām dabas teritorijām», kas paredz, ka aizsargājamo teritoriju sistēmas izveidē Latvijas Republikā tiek ievēroti starptautisko konvenciju un starptautisko dabas aizsardzības organizāciju ieteikumi;

MK noteikumi nr. 199 «Eiropas nozīmes aizsargājamo dabas teritoriju (Natura 2000) izveidošanas kritēriji Latvijā»;

Vides ministrijas rīkojums nr. 108 «Par NATURA 2000 teritoriju izveidi».

Kāpēc aizsargājamo dabas teritoriju tīkls ir jāveido?

ES jau kopš 20. gs. sākuma nonāca pie secinājuma, ka jāaptur dabas noplicināšanas process, kad strauja ekonomiskā attīstība draud novest līdz ekoloģiskajai katastrofai. Dabas vērtību saglabāšanu nevar nodrošināt nelielā teritorijā — tikai globāla mēroga pasākumi var dot rezultātu. Latvijā ir apstiprināts Eiropas nozīmes aizsargājamo dabas teritoriju (Natura 2000) saraksts, kurā iekļautas 336 īpaši aizsargājamās dabas teritorijas.

Kāpēc mums jāaizsargā sugas, kuras pie mums nav apdraudētas?

Notiekošā Valsts zemes dienesta reorganizācija nenozīmē, ka iedzīvotāji un uzņēmumi tagad paliks bez nepieciešamajiem zemes mērniecības, topogrāfijas un ģeodēzijas pakalpojumiem. Gan tos, gan arī teritorijplānošanas un detālplānošanas pakalpojumus visā valstī sācis piedāvāt uzņēmums «Metrum». Tajā strādās daudzi līdzšinējie labākie šo jomu labākie profesionāļi, kuri pašlaik pāriet darbā uz privātuzņēmumu — «Metrum». Tiek plānots, ka līdz šā gada beigām «Metrum» biroji būs atvērti jau visos Latvijas rajonu centros un vairākās pilsētās.

«Metrum» ir cieši saistīts ar Latvijas lielāko un stabilāko nekustamo īpašumu uzņēmumu «Latio», kura valdes priekšsēdētājs Edgars Šins stāsta: «Nekustamo īpašumu sfērā mēs strādājam jau kopš 1991. gada, un pēdējos gados bija vērojams, ka strau-

Sugu izplatība nav vienmērīga. Latvijā, piemēram, balto stārķi varam sastapt gandrīz visur, bet Zviedrijā, Dānijā tas ir ļoti rets putns. ES direktīvas prasības nosaka stārķa aizsardzību vietās, kur tas reāli dzīvo. Tā kā stārķis sastopams daudzās mūsu īpaši aizsargājamās dabas teritorijās, tā aizsardzība jau ir nodrošināta un jaunas īpaši aizsargājamās dabas teritorijas speciāli baltā stārķa aizsardzībai nav jāizveido.

Latvija ir panākusi vienošanos ar EK, ka atsevišķām sugām, kuras izplatītas Latvijā, bet kuru aizsardzību nosaka direktīvas, tiks piemērots izņēmums — tā, piemēram, mēs varēsim turpināt ierobežot bebru un vilku skaitu.

Lai nodrošinātu kādas sugas vai biotopa aizsardzību, nepietiek, ka to aizsargā tikai dažās vietās: katrai sugai vai biotopam jānodrošina 2/3 vietu, kur tā vispār Latvijā sastopama. Ir vietas, kur nekādi nav iespējams to nodrošināt (būvniecība, sīki sadalītas teritorijas), tāpēc var gadīties, ka tieši jūsu zemē suga vai biotops ir jāaizsargā.

Vai valsts var uz manas zemes noteikt NATURA 2000 teritoriju?

Civillikuma 1082. pants nosaka, ka īpašuma lietošanas tiesību aprobežojumu var uzlikt ar likumu. Bez tam Satversmes 105. pants nosaka, ka dabas resursi nav tikai privātīpašums un ka tiem jādarbojas arī sabiedrības labā. Šī iemesla dēļ valsts likumā noteiktajā kārtībā ir tiesīga noteikt privātīpašuma aprobežojumus dabas resursu īpašniekam.

Saskaņā ar LR likuma «Par īpaši aizsargājamām dabas teritorijām» 37. panta prasībām zemi aizsargājamās teritorijās var nodot lietošanā tikai pēc līguma noslēgšanas par aizsargājamās teritorijas aizsardzības un izmantošanas

noteikumu ievērošanu.

Kā jāveic NATURA 2000 teritoriju apsaimniekošana?

Likums «Par īpaši aizsargājamām dabas teritorijām» un MK 22.07.2003. noteikumi nr. 415 «Īpaši aizsargājamo dabas teritoriju vispārējā aizsardzības un izmantošanas noteikumi», kā arī teritorijas dabas aizsardzības plāns un individuālie aizsardzības un izmantošanas noteikumi nosaka zemes īpašnieku vai lietotāju pienākumus un darbības, kuras ir aizliegts veikt aizsargājamā teritorijā. Tā, piemēram, aizliegts kurināt uguns kurus ārpus īpaši norādītām vai speciāli ierīkotām vietām, sadalīt zemes īpašumus zemes vienībās, kas mazākas par 10 ha, veikt kailcirces, dedzināt sauso zāli utt. Atsevišķām darbībām ir nepieciešams reģionālās vides pārvaldes saskaņojums, piemēram, veikt zemes transformāciju vai mainīt zemes lietošanas mērķi, veikt ceļu restaurāciju, renovāciju vai rekonstrukciju, ierīkot izziņas, atpūtas un tūrisma infrastruktūras objektus utt. Saskaņā ar iepriekšminēto noteikumu 17., 19., 21. punktiem būvniecība īpaši aizsargājamās dabas teritorijās pieļaujama tikai atbilstoši pašvaldības teritorijas plānojumam. Pašvaldībā, kurā nav teritoriālpārvaldes (arī detālplānojuma), jebkuru būvniecības ieceri rakstiski jāaskaņo ar reģionālo vides pārvaldi.

Iepriekš tika pievērsta uzmanība vispārējiem īpaši aizsargājamo dabas teritoriju aizsardzības un izmantošanas noteikumiem, tomēr pastāv arī citi normatīvie akti, kuri nosaka virkni prasību dabas aizsardzībā.

Ja jūsu īpašumā ir meža zeme, tad darbības tajā reglamentē LR «Meža likums», ja īpašums atrodas pie ūdenstilpnes vai ūdenstece, tad jāievēro LR «Aizsargjoslu likums», LR «Zvejniecības li-

kums». Tā kā bieži nākas saskarties ar gadījumiem, kad ārpus meža zemes tiek patvaļīgi nocirsti koki, tad saskaņā ar LR MK noteikumu nr. 416 «Kārtība koku ciršanai ārpus meža zemes» prasībām nepieciešams saskaņot ar reģionālo vides pārvaldi, ja tiek cirsti koki īpaši aizsargājamā dabas teritorijā, ūdenstilpju un ūdensteču aizsargjoslās, kā arī veicot apbūvi.

Lai katrs īpašnieks varētu skaidri zināt, ko drīkst vai nedrīkst darīt aizsargājamā teritorijā, nepieciešams noslēgt līgumu, par aizsardzības režīma nodrošināšanu ar reģionālo vides pārvaldi un pašvaldību, saskaņā ar LR MK 28.07.2000. noteikumiem nr. 247 «Līgumu slēgšanas kārtība īpaši aizsargājamo dabas teritoriju aizsardzības nodrošināšanai». Līgumu slēgšanas procesu var virzīt uz priekšu tikai ar pašvaldības līdzdalību. Līdz 22.07.2003. noslēgto līgumu bija nepieciešams aktualizēt, jo iepriekšminētajā datumā stājās spēkā jauni MK noteikumi nr. 415. Ja īpašnieks vēlas noslēgt vai aktualizēt līgumu, tad viņam jāgriežas Daugavpils reģionālajā vides pārvaldē (Raina iela 28, Daugavpils, tālr: 54 24430) un vietējā pašvaldībā, līdzīgi ņemot zemes robežu plānu un personu apliecinošu dokumentu.

Vai ES vēros, kā apsaimnieko Natura 2000 teritorijas?

Būs regulāri jāziņo par savu NATURA 2000 teritoriju aizsardzību un apsaimniekošanu.

Sabiedriskās dabas aizsardzības organizācijas uzraudzīs šo procesu un nekavējoties ziņos EK par pārkāpumiem.

Vai būs atvieglojumi un finansiāls atbalsts?

ES paredz finansiāli atbalstīt Natura teritoriju apsaimnieko-

šanu (piemēram, bioloģiski vērtīgo pļavu apsaimniekošanu). Darbojas LIFE NATURA projektu finansējums, kuru izmanto dabas aizsardzības plānu izstrādāšanai un ieviešanai.

Ir sagatavots likuma projekts «Par zemes īpašnieku tiesībām uz kompensāciju par saimnieciskās darbības ierobežojumiem aizsargājamās teritorijās». Likumprojekts pieejams Vides ministrijas mājas lapā www.vidm.gov.lv.

Kāds labums no Natura 2000 teritoriju izveidošanas?

Pilnveidota īpaši aizsargājamo dabas teritoriju sistēma; iespēja īpašniekiem iegūt ES finansējumu teritoriju apsaimniekošanai;

iespēja pašvaldībām saņemt finansējumu tūrisma attīstībai un darbavietu radīšanai pagastā;

Natura 2000 teritorijas būs prioritāte ES finansējuma piešķiršanā; dabas vērtību saglabāšana, vienlaikus radot iespēju reģiona attīstībai.

Kur var noskaidrot, vai īpašumā ir kāda aizsargājama suga vai biotops?

Nepieciešamo informāciju var iegūt:

Vides ministrijas
Dabas aizsardzības departamentā

Tālrunis: 7026432
Mājas lapa: www.vidm.gov.lv;
Daugavpils reģionālajā vides pārvaldē

Tālrunis: 5424430
Mājas lapa: www.drvp.gov.lv;
Dabas aizsardzības pārvaldē
Tālrunis: 7332016
Mājas lapa: www.vidm.gov.lv

G. Novika,

Daugavpils reģionālās vides pārvaldes dabas aizsardzības daļas vecākā inspektore

Sāk darbu jauns mērniecības un teritorijplānošanas uzņēmums

Notiekošā Valsts zemes dienesta reorganizācija nenozīmē, ka iedzīvotāji un uzņēmumi tagad paliks bez nepieciešamajiem zemes mērniecības, topogrāfijas un ģeodēzijas pakalpojumiem. Gan tos, gan arī teritorijplānošanas un detālplānošanas pakalpojumus visā valstī sācis piedāvāt uzņēmums «Metrum». Tajā strādās daudzi līdzšinējie labākie šo jomu labākie profesionāļi, kuri pašlaik pāriet darbā uz privātuzņēmumu — «Metrum». Tiek plānots, ka līdz šā gada beigām «Metrum» biroji būs atvērti jau visos Latvijas rajonu centros un vairākās pilsētās.

«Metrum» ir cieši saistīts ar Latvijas lielāko un stabilāko nekustamo īpašumu uzņēmumu «Latio», kura valdes priekšsēdētājs Edgars Šins stāsta: «Nekustamo īpašumu sfērā mēs strādājam jau kopš 1991. gada, un pēdējos gados bija vērojams, ka strau-

ji pieaug pieprasījums pēc mērniecības un teritorijplānošanas pakalpojumiem. Izpētot tirgus situāciju, konstatējām, ka Latvijā nav privātuzņēmuma, kam šo pakalpojumus sniegt būtu struktūra visā Latvijas teritorijā. Tāpēc 2004. gada nogalē tika nolemts veidot uzņēmumu, kas kvalitatīvi un iespējami īsākos termiņos spētu apkalpot klientus visā Latvijas teritorijā.»

Līdz šim uz dažādu mērniecības, topogrāfijas un ģeodēzijas darbu veikšanu bieži vien bija jāgaida pat daudzas mēnešus — bija pat darbi, kuru veikšanas pasūtījumi tika pieņemti uz nākamā gada otru pusī. Taču tagad privātuzņēmums «Metrum» garantē gan ievērojami ātrākus pakalpojumu sniegšanas termiņus, gan arī saprātīgas cenas par veiktajiem darbiem. Tas būs iespējams, izmantojot gan pieredzi nekustamo īpašumu jomā, gan iegādāto

ļoti labo tehniku un datorprogrammas, kas ļaus darbiniekiem strādāt daudz efektīvāk.

«Mūsu uzņēmumā ir speciāli izveidota darbinieku apmācības programma, kas jauniem cilvēkiem palīdz apgūt pamatiemaņas šajā sfērā, bet jau pieredzējušiem darbiniekiem — profesionāļiem, kuri daudzus gadus strādājuši šajā arodā, — celt savu kvalifikāciju, apgūt jaunas programmas, instrumentus. Intensīvi tiek iegādāta visa nepieciešamā tehnika — gan datori un datorprogrammas, gan mērniecības instrumenti un autoparks, lai darbiniekiem nodrošinātu profesionālu darba vidi,» apliecina «Metrum» attīstības vadītājs Aivars Gontarevs.

«Metrum», kurā gada beigās visā valstī kopā strādās jau vairāk nekā simts darbinieku, ir saņēmis oficiālu licenci visu zemes mērniecības, ierīcības, ģeodēzisko un topogrāfisko darbu veikšanai.

Uzņēmuma sniegto mērniecības pakalpojumu klāstā ietilpst zemes īpašumu robežu uzmērīšana un plānu izgatavošana, topogrāfiskā uzmērīšana un plānu izgatavošana, izpildmērījumu veikšana un shēmu izgatavošana, būvasu nosprašana, nivelēšana, ģeodēzisko atbalsta punktu ierīkošana, kā arī citi inženierģeodēziskie darbi pēc klientu vēlmēm.

Tāpat jaunais uzņēmums, kurš plāno lauzt līdzšinējo faktisko monopolu šādu darbu veikšanā, sniegs arī visus nepieciešamos teritorijas plānošanas pakalpojumus — konsultācijas par nekustamā īpašuma izmantošanas iespējām, detālplānojuma projektu vadīšanu un izstrādi, zemes sadales projektu u.c. izstrādi, pilsēt- būvnieciskās izpētes un apkārtējās vides analīzes, kā arī teritorijas attīstības priekšlikumu izstrādi. Tiek strādāts arī pie tā, lai «Metrum» klientu vajadzībām operatīvi

tiktu saņemta visa no Valsts zemes dienesta nepieciešamā informācija.

«Esam pārliecināti, ka, ņemot vērā mūsu komandas profesionalitāti un stabilitāti, ko nodrošina cieša saistība ar valsts lielāko nekustamo īpašumu jomas uzņēmumu «Latio», mēs jau tuvākajā laikā spēsim nodrošināt mērniecības un teritorijplānošanas pakalpojumus pilnīgi visā Latvijas teritorijā. Savukārt ar laiku «Metrum» kopā ar «Latio» kļūs par sava veida «vienas pieturas aģentūru», katram mūsu biroju un nodaļu apmeklētājam sniedzot visus pakalpojumus saistībā ar nekustamajiem īpašumiem — no mērniecības, plānošanas un ierīcības līdz vērtēšanai, pirkšanai un pārdošanai,» saka Aivars Gontarevs.

Kārlis Medenis,
vērtētājs

Preiļu jaunieši pasaules ceļos

Zane tagad uz ilgāku laiku ir devusies uz citu kontinentu, bet īsi pirms aizbraukšanas viņa dalījās iespaidos, ko agrā pavasarī guvusi Āfrikā.

Zane Liniņa studē Rīgas Stradiņa universitātes Eiropas studiju fakultātē, kur apgūst žurnālistiku. Tā ir radoša profesija, kurā iespējams komunicēties ar daudziem cilvēkiem, vienmēr izbaudīt nebijušas situācijas, atbild Zane uz jautājumu par to, kāpēc viņa izvēlējusies šo specialitāti. Meitene sekmīgi nokārtojusi eksāmenus par otrā kursa vielu, bet vēl pirms mācību gada beigām viņai izdevās aizceļot uz Dienvidāfriku. Zane nedomā, ka tas ir tālu, jo viņai pasaule vienmēr liekoti maza. Kā apliecinājums tam – fakts, ka Dienvidāfrikā viņai gadījies satikt pazīstamu meiteni no Preiļu rajona.

Zane kopš skolas laikiem ir aktīva sportiste, vieglatlēte, kuras rezultāti sportā savulaik Preiļu 1. pamatskolai, ģimnāzijai un rajonam kopumā atnesuši slavu, bet viņai pašai devuši daudz draugu. Paziņu pulciņš pirms pāris gadiem palielinājies arī ar kādu Dienvidāfrikas jauniešu, kurš mācās un dzīvo Eiropā. Pazišanās pārauga draudzībā, un Zane no drauga ģimenes saņēma uzaicinājumu viņus apciemot. Ielūgums bija nepieciešams arī tādēļ, lai saņemtu vīzu. Rūpes par tās sagādāšanu bija uzņēmusies dienvidāfrikāņu ģimene, kas vīzas saņemšanu kārtoja Zviedrijā, jo Latvijā nav Dienvidāfrikas vēstniecības. Ciemojoties Dienvidāfrikā, Zane iepazīs arī ar divām latviešu sievietēm, kas tur dzīvo.

Ceļojumā pavadītas astoņas dienas. Vispirms nācies lidot uz Amsterdamu, no kurienes varēja doties tālāk. Pēc desmit stundu lidojuma lidmašīna nosēdusies Pretorijas lidostā. Latvijā valdīja aprīļa vēsums, tāpēc pirmais Zanes teikums pēc izkāpšanas no lidmašīnas plus 25 grādu temperatūrā, pie tam — vakarā, skanējis — cik karsti. Istenībā Āfrikas kontinentā tad bija ziema. Vēlāk viņa pārliecinājās, ka iedzīvotāji ģērbjas atbilstoši ziemas apstākļiem, un pat tur dzīvojošās latvietes stāģājušas ādas jakās un zābakos. Vasariņi tērptajai Zanei vairākkārt nācies atbildēt uz jautājumu, vai nav auksti.

Viņai bija izdevība izbaudīt gan Atlantijas, gan Indijas okeāna viļņus. Draugu ģimenei valsts otrajā malā atradās vasaras māja, un uz turieni viņi aizlidoja ar lidmašīnu, pārlidojot pāri visai Dienvidāfrikai. Keiptaunā laika apstākļi bijuši pavisam citādi, jo tur bieži listot.

Ģimene runājot afrikāņu valodā, kas līdzinoties vācu valodai, tomēr sazināšanās galvenokārt notikusi angļiski. Zane ciemojusies skaistu savrupmāju rajonā Pretorijas nomalē ar bagātīgi ziedošiem dārzkiem. Afrikāņu pazīšanas dārza izskatam pievērsot lielu uzmanību, sekojot līdzi, kā tie iekārtoti citās mājās, un regulāri papildinot savējo. Ierīkoti divi baseini, viens peldēm, bet otrs zivīm.

Drauga māte Elsa esot māksliniece un mācot zīmēšanu arī skolas bērniem, tēvam piederot uzņēmums, kas saistīts ar ūdensvadu sistēmas ierīkošanu. Bijusi iespēja piedalīties drauga dzimšanas dienas svinībās ģimenes lokā. Svinēšana ritējusi klusi un mierīgi. Raksturojot ikdienišķo ēdienkarti, Zane atzina, ka pārsvarā tā sastāvējusi no liellopu gaļas. Valstī gandrīz visu pārtiku saražo paši, neko neievēd.

Nācies pavieroties arī kāzās. Elsas draugu ģimeņu jaunieši, kas studē Londonā, kāzas rīkojuši sa-

vā dzimtenē. Ceremonija bijusi tāda, kādas redzamas afrikāņu filmās. Laulības notikušas pašā Atlantijas okeāna krastā, un viļņu šalkoņas dēļ neko nevarējis sadzirdēt, bez tam bijis auksti. Tomēr kāzas bijušas ļoti skaistas. To Zanei atzinis arī svinībās uzaicinātais didžejs, kas, mūsu vārdiem runājot, esot kāzu muzikants. Kad Zane viņam jautājusi, kāds ir priekšstats par Eiropu, kuru jauniešis redzējis tikai kino, mūzikas teicis, ka Eiropas pilsētās ir daudz cilvēku, milzums mašīnu un liela burzma, ka cilvēki dzīvo viens virs otra, jo te ir daudzstāvu mājas. Kāzu galdi bijuši uzklāti pie baseina. Sākumā pasniegtas uzkodas, tad sekojušas apsveikuma runas, jautri tosti, pēc tam sākušās dejas. Pasniegti arī alkoholiskie dzērieni. Tā lustīguma, kas piemīt latviešu kāzām, nebija, atzina Zane.

Dienvidāfrika ir viskrasāko kontrastu zeme, viņa teica. Pilsētā redzamas ļoti lepnas mājas, bagāti cilvēki, bet, izbraucot ārpus tās, sastopama klaja nabadzība. Būdas, netīrība, ceļa malās guloši melnādaini iedzīvotāji. Ja automobīls apstājas, tam apkārt aplīp puskaulu cilvēku bars, kas piedāvā kaut ko nopirkt.

Meitene ne tikai no avīzēs rakstītā, bet realitātē iepazīsusi rasismu. Apkalpojošā sfērā gandrīz nestrādājot baltie cilvēki, gaiši viesmīļi redzēti tikai vienā restorānā. Arī mājas saimnieku ģimenē kalpoja melnādaini cilvēki. Es rītos pati sakārtoju savu gultu, stāstīja Zane, bet ģimenes kalpotāja, sieviete ar melnu ādas krāsu, to pārklāja pa jaunam. Taču ēdiena gatavošana gan netiekot uzticēta kalpotājiem. Pie mums arī deputāts uzrok savu dārzu, bet tālajā zemē ar lāpstu un citiem darbarīkiem rokās bijuši redzami tikai melnādainie cilvēki. Savrupmājām, kurās dzīvo bagāti ļaudis, apkārt ierīkoti elektriskie žogi, jo pretējā gadījumā iespējamas zādzības un laupīšanas. Par elektrību ļoti daudz jāmaksājot. Mani centās pasargāt no negatīviem iespaidiem un no kontaktiem ar melnādainiem iedzīvotājiem, atzina Zane, neļāva vienai staigāt. Baltie cilvēki nemēdz staigāt pa ielām. Viņi pārvietojas automašīnās. Plašāku skatījumu uz sociālajiem kontrastiem viņa ieguvusi, satiekoties ar Dienvidāfrikā dzīvojošu latvieti, bijušo valcēnieti, kas apprecējusies ar dienvidāfrikāni. Tālajā valstī iepazītā latviete strādājot par treneri tāpat kā Latvijā, ģimenei esot arī sava ferma. Viņa atzinusi, ka Dienvidāfrikā patīkot labāk nekā dzimtajā zemē. Cilvēki esot laipnāki un sirsnīgāki savstarpējos kontaktos. Dzīvo pārtikušāk, viņus neņemot izdzīvošanas rūpesti, ir vairāk laika izkopt savstarpējās at-

● Preiļu meitene Zane Dienvidāfrikā no Galda kalniem nolūkojas uz Keiptaunu.

● Ziloņi brīvībā izskatās pavisam savādāk nekā zooloģiskajā dārzā.

tiecības, arī siltais, saulainais klimats ietekmē pozitīvi. Cilvēkiem ir vairāk iespēju pievērsties ģimenēm, mājām, dārzēm, viņiem dienišķās maizes pelnīšana nesaģādā grūtības. Latviete svešumā centusies ieviest kaut ko no savas dzimtas puses un izrakusi aku. Tā vietējiem radījusi lielu izbrīnu, jo tur ūdens visās mājās pienāk no krāna. Un arī latvietes akā nav ūdens.

Es viņai jautāju, kā tu vari izkalpināt cilvēkus, stāstīja Zane. Arī latviete sākumā dzīvojusi ar šādiem sirdsapziņas pārmetumiem un uzskatiem, — ārpriests, kā to var pieļaut! Padzīvojot ilgāk, attieksme izmainījies. Viņa sapratusi, ka daļai cilvēku vieglāk zagt nekā strādāt, un ka vismaz tie melnādainie palīgi, kas strādā balto mājās, tādā veidā nopelna.

Zanei izdevies novērot, kā tiek izmantota katra iespēja nopelnīt. Piemēram, benzīna uzpildes stacijā viens kalpotājs atver automašīnas durvis, paņem kredītkarti un dodas maksāt, otrs pievieno benzīna šļūteni, bet trešais pa to laiku mazgā logus. Izdomāti dažādi pie-

nākumi, lai cilvēki būtu nodarbināti. Veikalā ir darbinieki, kas nopirkto preci ievieto maisiņā, kaut vai tas būtu tikai viens ābols.

Tājā pašā laikā dienvidāfrikāņi ir pārliecināti, ka melnās rases cilvēki šeit dzīvo kā karaļi, salīdzinot ar pārējām Āfrikas kontinenta valstīm.

Iespaidi gūti papildinām. Zane pabijusi džungļos, apmeklējusi vietējo rezervātu ar lauvām, leopardiem, žirafēm, ziloņiem. Dzīvnieki bija aplūkojami caur automašīnas logu. Redzējusi, kā trīs lauvas uzbrukuši kādam dzīvniekam. Citā vietā mašīnu sastrēgums radies tāpēc, ka uz ceļa stāvējis ziloņu bars, un uz priekšu netikuši tik ilgi, kamēr ziloņu mamma pabarojusi savas mazās atvasas un dzīvnieki devušies prom.

Esmu piepildījusi savu sapni pabūt pie okeāna, man pat izdevās redzēt divus, priecājās Zane.

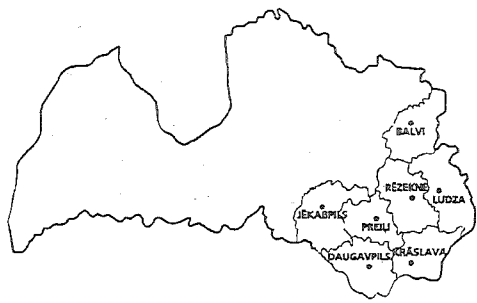
Ceļojuma laikā apskatītas lielākās pilsētas Pretorija un Keiptauna, Sansitija, kuru uzbūvējis kāds miljonārs, ierīkojot mākslīgo apūdeņošanu, pērtiķu rezervātu.

Tajā atrodas arī kafejnīca, kurā apmeklētājiem izsniedz ūdens pudelītes, ar ko atvairīt pērtiķus, kuri mēdz no galdiem čiept cukuru. Zane saņēma rājienu par attālināšanos no tūristu grupas, jo apkārtne esot daudz čūsku. Arhitektūras un vēstures pieminekļu Dienvidāfrikā nav, jo mājas būvētas salīdzinoši nesen. Ekskursija notikusi arī uz Dienvidāfrikas lepnumu – pasaulslavenajiem Galda kalniem. Pa lidmašīnas logu, lidojot uz Indijas okeānu, redzēts arī Labās cerības rags. Indijas okeānā ūdens bija siltāks, plūncējās delfīni, arī Zane, kuru tādēļ uzskatīja par divaini, jo viņa peldas ziemas laikā. Atlantijas okeānā Zanei neļāva peldēties, baidīja ar haizivju briesmām. Kaut arī okeāns no vasaras mājas atradās 500 metru attālumā, pagalmā bija baseins, kur ģimene peldējās.

Saviem iespaidiem, kas gūti aktīvas sportistes gaitās Zviedrijā, Spānijā, Francijā un citās Eiropas valstīs, Zane Liniņa tagad pievienojusi arī atmiņas par Dienvidāfriku.

L.Rancāne

KAIMIŅU RAJONOS

Apturēta kooperatīva «Zasa – piens» darbība

No 7. jūlija darbību pārtraukusi piensaimnieku kooperatīvā sabiedrība (PKS) «Zasa – piens». To nolēma dalībnieku pilnsapulce. Šāda lēmuma pamatā esot ekonomiskas grūtības, kādās nonācis kooperatīvs. Mums ir 50 biedru, bet spējam savākt tikai 1,5 tonnas piena, stāstīja kooperatīva direktors. Ar šādu daudzumu nevar konkurēt pašreizējo degvielas cenu dēļ. Problēma esot tā, ka vairāki vecie kooperatīva biedri pārtraukuši turēt lopus, bet jauni piensaimnieki kooperatīvā neiesaistās. Pagaidām, kopš kooperatīvs ir apturējis darbību, pienu tas vairs neiepērk, bet par tālāko vēl tikšot domāts.

«Brīvā Daugava»

JĒKABPILS RAJONĀ

Dzīvo bez pasēs, jo baidās no valsts iestādēm

Jēkabpils domes administratīvo komisiju pārsteidza kāda jēkabpiliešu ģimene – 1959. gadā dzimusi māte, viņas 19 gadus vecais dēls un 21 gadu vecā meita.

Tikai mātei ir viens personu apliecināšanas dokuments – dzimšanas apliecība. Bērniem dzimšanas apliecība nav saņemta, līdz ar to nav arī pasēs, un, protams, visiem trim nav personas koda. Ģimene dzīvo privātmājā, un iztikas avots esot pašu saimniecība, kā arī dēls strādājot pie saimniekiem. Abi bērni Jēkabpils 2. vidusskolā mācījušies pamatskolas klasēs. Algotu dar-

bu neviens no viņiem nekad nav strādājis. Dēls paskaidrojumā raksta, ka tagad mēģinās iegūt nepieciešamos dokumentus. Līdz šim to neesot darījis, jo paļāvies, ka māte visu nokārtos. Tas gan varētu būt sarežģīti, jo abiem ar māti ir dažādas versijas par to, kāds ir dēla uzvārds. Māte savā paskaidrojumā raksta, ka viņai ir bail apmeklēt valsts iestādes un

liekas apgrūtināši viss, kas ar tām ir saistīts.

Izskatīts arī jautājums par kādu vīrieti, kurš Radžu ūdenskrātuves salās vāca kaiju olas. Viņu šajā nodarbē bija piekēruši skolēni, kas devās pārgājienā, un izsaukuši policiju. Administratīvi vīrieti vairs nevarēja sodīt, jo vides pārvalde viņam jau bija piespiedusi 30 latu naudassodu, bet divreiz par vienu

pārkāpumu personu sodīt nevar. Viņam pat prātā neesot nācis, ka kaiju olu lasīšana var būt sodāma darbība, un ne jau viegla dzīve viņu uz to piespiedusi. Daudzi mazturīgi cilvēki olas vācot pārtikai. Ar kaiju olām viņu uzcienājuši paziņas, tās bijušas garšīgas.

«Brīvā Daugava»

BALVU RAJONĀ

Nauda abām slimnīcām un visiem feldšerpunktiem

Balvu rajona padomes sēdē tika sadalīti 60 000 latu, kas rajonam pienācās, likvidējoties SIA «Ziemeļaustrumu slīmokase». Nauda atvēlēta medicīnas attīstībai rajonā. 3972 latu palika rajona padomei, jo, iestājoties Ziemeļaustrumu slīmokasē, tā maksāja dalības maksu, 28 161 latu saņēms Balvu slimnīca, 6387 latus – Viļakas slimnīca, bet 11 480 latus – rajona feldšerpunkti.

Balvu slimnīcā par naudu, kas iegūta, likvidējoties slīmokasei, ierīkos modernu oftalmoloģijas kabinetu, te būs mūsdienīgs ultrasonogrāfs acīm, kāds pagaidām Latvijā ir tikai trijās vietās – Rīgā, Jelgavā un Valmierā. Rajona iedzīvotājiem nevajadzēs doties pārbaudīt redzi uz attālām vietām. Aparatūra būs tik moderna, ka pacientus no Balviem varēs nosūtīt tieši uz acu operācijām.

6 tūkstošus latu rajona padome atvēlēja Viļakas slimnīcai, lai tur iegādātos gan zobu rentgenu, gan skābekļa pievades aparātu neatliekamajai medicīniskajai palīdzībai. Zobu rentgenoloģiskā aparatūra Balvu rajonā ir novecojusī, un nu tā Viļakā būs jauna un mūsdienīga. Arī skābekļa pievades aparāts būs moderns, — to varēs ērti pārvietot, lai izmantotu jebkurā vietā.

Naudu iegūs arī feldšerpunkti. Likumdošana paredz, ka feldšerpunktiem jāiziet sertifikācija, un tos drīzumā pārsauks par veselības punktiem. Lai feldšerpunkti varētu veiksmīgi iziet sertifikāciju, rajona padome tos atbalsta, piešķirot tiem 11 tūkstošus latu medicīniskā aprīkojuma iegādei. Pašlaik rajonā nav neviena feldšerpunkta, kam būtu viss sertifikācijai nepieciešamais aprīkojums, — trūkst svaru, termometru, ledušķapju, šīnu, sterilizatoru un tamlīdzīgi. Katrs feldšerpunkts saņems 800 latus, un šo naudu nedrīkstēs izmantot remontiem, bet tā būs jāizlieto tieši medicīnas aparatūras iegādei. Turklāt tām pašvaldībām, kuru feldšerpunkti neatbilst sanitāri higiēniskajām prasībām (āra tualetes, nav ūdensvada), kopā ar vajadzīgās medicīniskās aparatūras tāmi jāiesniedz arī garantijas vēstule, ka tās feldšerpunktus sakārtos.

Mūziķi sabrauc Viļakā un Rugājos

Viļakā pirmo gadu, bet Rugājos ceturto gadu pēc kārtas notika Balvu rajona muzikantu saieti. Aktīvāk vai mazāk aktīvi rajonā reāli darbojas 25 mūziķu kolektīvi.

Balvu rajona muzikantu saieta organizators ir firmas «Diogens audio» producentis Māris Lāpāns. «Laikam ejot, «Osvalds» principiāli mainījās, un to nosaukt tikai par Balvu rajona muzikantu saie-

tu nekādi nevarēja, lai gan saikne – Osvalds – Balvu mūziķi – nekad nav pārtrūkusi. Ir mainījusies tikai forma. Pasākums, kur viennozīmīgi prioritāte tika atvēlēta mūsu grupām, radās 2002. gadā,» stāstīja Māris Lāpāns.

Viļakā uzstājās ansamblī «Ginc un Es», «MX», «Sākums», «Melnais un Co», «Goučs», «Come Promise», muzicēja arī «Otto». Ieradās grupas, kas vairāk domātas jaunīšu auditorijai. Tāpēc pasākums tika rīkots divas dienas pēc kārtas – Viļakā un Rugājos.

Grupas no Balviem «Kamēr» mūziķis Kaspars Freimanis atzina, ka nav vairāk iespēju dzirdēt citas grupas, kā vien šādā saietā.

«Nedrīkst pārtraukt šādu kopā sabraukšanu arī citus gadus. Kā citādi lai dzirdam, ko spēlē citi? Paši muzicējam kāzās, ballēs, dzimšanas dienās. Mums patīk šlagerdziesmas, tās patīk arī jauniešiem,» saka Kaspars.

«Osvaldā» dziedās «Boney M»

Mūzikas festivāla «Osvalds» producenti šogad uzstāties aicinājuši 70. gadu disko mūzikas pasaules zvaigznes «Boney M» no Lielbritānijas. To laikrakstam «Vaduguns» telefonintervijā apstiprinājuši arī viena no grupas solistēm Meizija Viljamsa, ka 6. augustā viņi lidos uz Latviju un uzstāsies festivālā «Osvalds». «Boney M» piedalīšanos «Osvaldā»

organizē producentu apvienība «Labvēlīgais tips». Festivāla organizētāji jau veikuši pirmo honorāra priekšapmaksu, ir rezervētas naktsmītnes Gulbenes viesnīcā.

«Mūziķi koncerta organizētājiem neizvirzīja īpašas prasības, vien to, ka viņi lidos ar «British Airways» lidmašīnas reisu, nakšņos četrzvaigžņu viesnīcā. Divi no viņiem ir veģetārieši, bet četru mūziķu ēdienkartē var būt arī gaļas ēdieni. Es iepriekš nofotografēju Gulbenes viesnīcas istabiņas, fotogrāfijas aizsūtīju grupai, viņi piekrita nakšņošanai Gulbenē,» stāstīja festivāla producentis Māris Lāpāns. «Boney M» Latvijā ir paredzēts tikai mēģinājums pirms koncerta un uzstāšanās Baltinavā. Jau nākamajā dienā viņi izlidos uz Liepājā.

«Boney M» ir pagājušā gadsimta 70. gadu jauniešu elki, kuri spēlēja disko mūziku. Grupa laikā no 1976. līdz 1988. gadam ir ierakstījusi 35 diskus, vairāki no tiem ir bijuši raidstaciju topus. «Boney M» šis nebūs pirmais koncerts Latvijā, jo grupa pirms vairākiem gadiem ir uzstājusies Ķīpsalas hallē, kad pirms koncerta viņus iesildīja pašmāju mūziķi Jana Kay, Nicola un Fors.

Meizija Viljamsa stāstīja, ka viņi nesen atgriezušies no koncertturnejas Maskavā, kur divus krāšņus koncertus apmeklēja daudzi tūkstoši cilvēku. Es ceru, ka spē-

● Viens no koncertējošiem «Boney M» sastāviem. Kādreizējās «Boney M» dziedātāja Maizie Williams kopā ar mūziķiem Shila Bonnick, Annis Peters un Kelly Rahman uzstāsies Baltinavā.

sim iepriecināt Latvijas klausītājus, jo jebkurā valstī, kur ciemojamies, pirmajā vietā mums ir cilvēki un viņu labvēlīgā attieksme pret šovu, teica dziedātāja. Viņa interesējās, kādi ir laika apstākļi Latvijā tagad un augustā, kad paredzēts viņu koncerts. Meizija precējās par ziņu, ka nevienā no desmit mūzikas festivāliem «Osvalds» nekad nav lijis lietus, un cer, ka arī šoreiz būs silts un saulains laiks.

«Vaduguns»

KRĀSLAVAS RAJONĀ

Gurķu galvaspilsēta

Tādus svētkus Krāslava gaidīja simts, bet, iespējams, arī divus simtus gadu. Visbeidzot tie notika. Gurķu audzētāju Krāslava kronēja savu karalieni.

Padomju varas gados vietējos čaklos dārzeņu audzētājus apzīmogoja ar nievājošu vārdu «spekulanti», taču tas nebūt netraucēja garšas ziņā nesalīdzināmo Krāslavas gurķīšu slavai un ļoti plašajai popularitātei. Mazs, kraukšķīgs un tik smaržīgs, ka svaigi pārgriezta dārzeņa aromāts

tūdaļ apslāpēja visas pārējās smaržas. Dodoties ar kravas taksometru uz Rīgu, Pēterburgu vai Polocku, vietējie «ēnu komersanti» paķēra līdzī ar kaimiņa precī, par ko dabūja iesauku «Krāslavas spekulanti».

Gadiem ritot, jaunās «perspektīvās» gurķu šķirnes nopietni iedragāja seno Krāslavas tradīciju. Taču arī jaunākās Holandes šķirņu sēklas, nokļuvušas auglīgajā Krāslavas zemē un izjutušas gādīgo roku siltumu, pārvērtās līdz nepazīšanai. Daudzās Latvijas pilsētās, kur pircēji ir izlutināti ar preču pārpilnību, meklē Krāslavas markas gurķīšus.

Pirmajos Krāslavas gurķu audzētāju svētkos bija piecas pretendentes uz augstāko titulu. Grāfi, pats barons Minhauzens ieradās uz balli, kas notika Daugavas krastā pie letēm ar sakņu dārzeņu produkciju. Dārzeņu delikatesu prezentācija, neiedomājamas receptes, izjusti vārdi, kas cildināja Krāslavas gurķus, — tas viss bija. Neparasto svētku viesus cienāja pat ar gurķu degvīnu. Strādāja žūrija, un taisnība triumfēja!

Par gurķu galvaspilsētas pirmo karalieni tika nosaukta Zoja Jupatova no Augustovkas. Tieši šī pilsētas daļa izsenis tiek uzskatīta par gurķu audzētāju Krāslavas sir-

di. Nominācijā «Zelta gurķis» uzvarēja Bernarda Zaiceva, bet Tabita Tarvida saņēma balvu par elegantāko gurķi. Piešķirtas arī nominācijas «Lustīgākais gurķis» un «Sālākais gurķis».

Spilgtie svētki tirgus laukumā neiztraucēja parasto pilsētas tirgus ritmu. Gurķu audzētāja ar 25 gadu stažu Alīna Plinta bez nosaukumiem un tituliem šajā sestdienā pārdeva četrus maisus izlases gurķu un bija apmierināta.

● Apsveikumus saņēma gurķu karaliene Zoja Jupatova.

«Ezerzeme»

LIKUMĪBA, INFORMĀCIJA

KNAB lūdz sākt kriminālvajāšanu pret trim Preiļu Valsts ugunsdzēsības un glābšanas dienesta darbiniekiem

Korupcijas novēršanas un apkarošanas birojs (KNAB) lūdzis prokuratūru sākt kriminālvajāšanu pret trim Valsts ugunsdzēsības un glābšanas dienesta (VUGD) Preiļu brigādes amatpersonām par bezdarbību un dienesta stāvokļa ļaunprātīgu izmantošanu mantkārīgā nolūkā, ziņo LETA.

KNAB sabiedrisko attiecību un starptautiskās sadarbības nodaļa informē, ka divi VUGD darbinieki ilgstoši nav veikuši dienesta automašīnas tehniskā stāvokļa pār-

baudi un piecu gadu laikā (no 2000. līdz 2005. gadam) norakstījuši materiālās vērtības par 6900 latu, tādējādi radot lielu mantisko zaudējumu.

Kriminālvajāšanu pret abām amatpersonām (Edmundu Boreiko un Viktoru Čerņenko) KNAB lūdz uzsākt par valsts amatpersonas bezdarbību pēc Krimināllikuma 319. panta 2. daļas.

Trešā amatpersona (Valērijs Sokolovs), ļaunprātīgi izmantojot dienesta stāvokli mantkārīgā nolūkā, piesavinājās dienesta automašīnai paredzētās materiālās vērtības un izlietoja tās savām va-

jadzībām, tādējādi izdarot noziedzīgu nodarījumu, kas minēts Krimināllikuma 318. panta 2. daļā.

Valsts ugunsdzēsības un glābšanas dienesta Preiļu brigādes amatpersonām piemērots drošības līdzeklis – paraksts par dzīvesvietas nemaiņšanu. Krimināllietā nosūtīta Preiļu rajona prokuratūrai.

Kā «Novadniekam» pastāstīja Preiļu rajona prokuratūras prokurore Līga Mičule, viņa pašlaik iepazīstas ar lietas materiāliem. Paredzams, ka kriminālvajāšana tiks uzsākta šīs nedēļas laikā.

Par traģisko vilciena katastrofu prokuratūra uzrāda apsūdzību mašīnistam

Prokuratūra uzrādījusi apsūdzību mašīnistam Sergejam Ribačokam, kurš tiek vainots elektrovilciena Lielvārde — Rīga katastrofas izraisīšanā šā gada 2. februārī. Ģenerālprokuratūras preses sekretāre Dzintra Vitolīņa aģentūru LETA informēja, ka apsūdzētajam atstāts iepriekšējais drošības līdzeklis — paraksts par dzīvesvietas nemaiņšanu.

Jau ziņots, ka 2. februārī netālu no Rīgas Centrālās dzelzceļa stacijas sadūrās elektrovilciens Liel-

vārde — Rīga un vilciens Maskava — Rīga. Vilcienu sadursmē gāja bojā četri cilvēki, bet vēl 29 personas cieta.

Valsts dzelzceļa tehniskās inspekcijas izmeklēšanas rezultāti arī iepriekš liecināja par vilciena Lielvārde — Rīga brigādes atbildību vilciena katastrofā. Inspekcija secināja, ka sadursmi izraisīja elektrovilciena mašīnistu brigādes rīcība, kurā konstatēti vairāki pārkāpumi.

Pēc katastrofas gan «Latvijas dzelzceļa» vadītājs Andris Zorgevics, gan satiksmes ministrs Ainārs Šlesers (LPP) apgalvoja, ka no-

tikušajā vainojams vilciena mašīnists. Tobrīd Ribačoku ugunsdzēsēji vēl grieza ārā no vilciena vaka. Mašīnists neatzīst savu vainu notikušajā. Kādu laiku viņš lietā bija liecinieka statusā.

Negadījuma dienā policija ierosināja krimināllietu par dzelzceļa transporta drošības un eksploataācijas noteikumu pārkāpšanu, ja tas izraisījis katastrofu, avāriju vai citas smagas sekas. Par šādu noziegumu iespējamais sods ir brīvības atņemšana uz laiku no trim līdz 15 gadiem.

Preses un sabiedrisko attiecību biroja galvenā speciāliste Sintija Kājiņa, apsekojot pagastam piederošo, nedarbojošos dzelzceļa posmu Madona — Lubāna, kon-

statēts, ka nozagti aptuveni 400 metri dzelzceļa sliežu.

Pagastam nodarīts materiālais zaudējums aptuveni 4000 latu apmērā.

Madonas rajonā nozog 400 metrus dzelzceļa sliežu

22. jūlijā Madonas rajona Praulienas pagastā pagaidām nenoskaidrotas personas nozagušas 400 metrus dzelzceļa sliežu.

Kā informēja Valsts policijas

PREIĻU RAJONA TIESĀ

Preiļu rajona tiesā izskatīšanai noliktās sēdes augustā

LAIKS	LIETAS DALĪBNIEKI	BŪTĪBA
2. augustā pulksten 10.00	Andrejs Vindulis	KL 260.p.3.d.
2. augustā pulksten 11.00	Jānis Gulba	KL 185.p.2.d.
2. augustā pulksten 14.30	Vitālijs Martinovs	KL 180.p.1.d., 185.p.1.d.
3. augustā pulksten 15.00	Konstantīns Kraševskis	KL 185.p.1.d.
4. augustā pulksten 10.00	Juris Daukste, Vitālijs Vrublevskis	KL 231.p.2.d.
8. augustā pulksten 10.00	Māris Baltacis, Sergejs Ivanovs, Vladimirs Tkačovs, Nikolajs Nikoforovs, Zinaida Orlova, Romāns Čubrevičs	KL 172.p., 175.p.3.d., 176.p.1.d., 180.p.1.d., 185.p.1.d., 231.p.2.d.
11. augustā pulksten 10.00	Guntars Spūlis	KL 175.p.2.d.
11. augustā pulksten 11.00	Pēteris Rusiņš	KL 175.p.1.d.
17. augustā pulksten 10.00	Leonids Cvetkovs, Jurijs Jevdokimovs	KL 175.p.3.d., 176.p.3.d., 180.p.2.d., 314.p.2.d.
18. augustā pulksten 10.00	Andris Leišups	KL 260.p.2.d.
22. augustā pulksten 10.00	Andrejs Kuzmins	KL 180.p.1.d.
22. augustā pulksten 14.00	Jānis Punculis	KL 180.p.1.d.
23. augustā pulksten 10.00	Pāvels Gordikovs	KL 130.p.2.d.
24. augustā pulksten 10.00	Valerijs Puriškevičs	KL 185.p.1.d.
24. augustā pulksten 14.00	Ivans Rjabecs	KL 175.p.1.d., 175.p.3.d.
26. augustā pulksten 10.00	Sergejs Malnačs, Andris Gavars, Igors Grigorjevs	KL 231.p.2.d.
30. augustā pulksten 10.00	Pēteris Skabs, Guntis Veips, Jānis Čevers, Andris Počs, Jānis Počs, Ilmārs Vaivods, Jānis Bojārs, Dainis Čevers, Inese Garanča	KL 172.p., 175.p.2.d., 175.p.3.d., 185.p.2.d., 20.p.3.d., 20.p.4.d., 231.p.2.d., 233.p.3.d., 314.p.

POLICIJAS ZIŅAS

Laika posmā no 24. līdz 31. jūlijam Preiļu rajona policijas pārvaldes dežūrdalā reģistrēti 60 iesniegumi, no kuriem seši bijuši par ceļu satiksmes negadījumiem, 23 – par huligāniskām darbībām, astoņi – par ģimenes skandāliem, bet deviņi – par notikušām zādzībām.

Uz pārejas uzbrauca gājējām

25. jūlijā Līvānos, vadot automašīnu Audi 100, 1963. gadā dzimušais Pēteris uz gājēju pārejas uzbrauca 1987. gadā dzimušajai Gitai un 1989. gadā dzimušajai Laurai. Meitenes ar negadījumā gūtajām traumām medicīniskās palīdzības sniegšanai nogādātas Jēkabpils slimnīcā.

Ar pudeli iesita pa galvu

25. jūlijā Preiļos 1955. gadā dzimušais Grigorijš kopējas alkohola lietošanas laikā iesita ar pudeli pa galvu 1958. gadā dzimušajai Klauđijai. Sieviete ar brūci galvā tika nogādāta Preiļu slimnīcā.

Neuzmanības dēļ guva apdegumus

26. jūlijā Preiļu slimnīcā ar roku un sejas apdegumiem tika nogādāts kāds nepilngadīgs jauniešs, kurš apdegumus guvis, neuzmanīgi apējoties ar uguni un ātri uzliesmojošām vielām.

Izņēma nelikumīgi glabātas cigaretes

27. jūlijā Preiļos tika sastādīts administratīvais protokols un izņemšanas akts 1946. gadā dzimušajam Vladimīram, kurš uzglabāja 20 paciņas cigarešu «Leningrad» bez LR akcīzes nodokļa marķējuma.

Īssavienojuma dēļ izcēlās ugunsgrēks

28. jūlijā izcēlās ugunsgrēks Sutru pagastā. Uguni daļēji sadega 1963. gadā dzimušajam Jānim piederošās saimniecības ēkas, vasaras virtuve, garāža, labības novietne, kā arī saimniecības mantas, graudi un dārzeņi. Iespējamais aizdegšanās iemesls – īssavienojums elektroinstalācijā.

Krimināllietā par laupīšanu

28. jūlijā 1981. gadā dzimušais Ruslans Preiļos pie šūšanas ceha «VESTEKS» iesita 1986. gadā dzimušajai Jeļenai, atņēma rokas somiņu ar dažādām mantām un naudu. Policija par laupīšanu ir ierosinājusi krimināllietu.

Apzagts veikals «Saulīte»

29. jūlijā Preiļos no veikala «Saulīte», izsitot loga stiklu, nozagtas pārtikas preces. Policija noskaidro vainīgās personas.

Aizkalnes pagastā sadurti divi cilvēki

29. jūlijā Preiļu slimnīcā ar durtām brūcēm no Aizkalnes pagasta tika nogādāti 1930. gadā dzimušais Stanislavs un 1924. gadā dzimušais Pēteris, kurš no gūtajiem miesas bojājumiem slimnīcā mira. Miesas bojājumus, uzbrūkot ar nazi, viņiem nodarījis 1964. gadā dzimušais Aivars no Sīļukalna pagasta. Ierosināta krimināllietā, bet uzbrūcējs nogādāts Daugavpils psihoneiroloģiskajā slimnīcā.

Ar nazi iedūra vēderā

29. jūlijā Aglonā 1954. gadā dzimušais Alberts iedūra ar nazi vēderā 1947. gadā dzimušajam Pjotram. Cietušais medicīniskās palīdzības sniegšanai nogādāts Preiļu slimnīcā.

Miruši divi vīrieši

25. jūlijā Riebiņos bez redzamām vardarbīgas nāves pazīmēm atrasts 1957. gadā dzimušais vīriešs līķis.

27. jūlijā Silajāņu pagastā piemājas dīķī noslīka kāds 1951. gadā dzimis vīrietis.

Policistiem jātiek galā ar huligāniem

25. jūlijā Līvānos, būdams alkohola reibumā, 1958. gadā dzimušais Edgars veica huligāniskas darbības un nepakļāvās policijas darbinieku likumīgajām prasībām, kad tie viņu centās aizturēt.

26. jūlijā administratīvais protokols tika sastādīts 1952. gadā dzimušajam Pelēču pagasta iedzīvotājam Pēterim. Viņš alkohola reibumā veica huligāniskas darbības.

Tajā pašā dienā administratīvais protokols tiks sastādīts 1956. gadā dzimušajam Pēterim no Preiļiem. Arī viņš bija dzēris un izrikojās huligāniski.

27. jūlijā Līvānos sastādīts administratīvais protokols 1968. gadā dzimušajam Pēterim, kurš alkohola reibumā veica huligāniskas darbības.

Preiļietis, 1966. gadā dzimušais Ilmārs, 27. jūlijā sarīkoja ģimenes skandālu, lamājās un draudēja fiziski izrēķināties.

Huligāniskas darbības 28. jūlijā veica un ļaunprātīgi nepakļāvās policijas darbinieku likumīgajām prasībām 1965. gadā dzimis līvānietis Ena. Sieviete bija alkohola reibumā.

29. jūlijā Saunas pagastā, būdams alkohola reibumā, huligāniski izrikojās 1953. gadā dzimušais Aleksandrs.

Huligāniskas darbības Saunas pagastā turpinājās arī 31. jūlijā. Policijā reģistrēts iesniegums par to, ka alkohola reibumā šādi izrikojies 1967. gadā dzimušais Ivars.

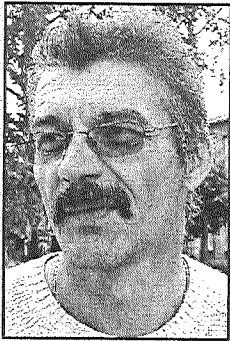
Preiļu rajona policijas pārvaldes informācija

Lappusi sagatavoja L. Kirillova

Kā jūs vērtējat konkursu «Jaunais vilnis»?

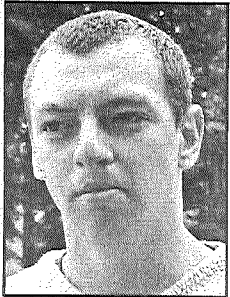
Ēvalds Savickis no Preiļiem:

— Pozitīvi ir tas, ka uz Latviju atbrauc slaveni un populāri cilvēki. Ne īpaši iepriecināja žūrijas vērtējums, jo, manuprāt, bija arī labāki izpildītāji. Prieks, ka Latvija uzvarēja, bet man personīgi, ļoti patika Izraēlas pārstāvis. Es uzskatu, ka Intara Busuļa izpildīšanas maniere bija samērā interesanta, bet man ne īpaši patika, kaut arī balss viņam ir laba.

Vadims Staškevičs, skolnieks no Preiļiem:

— Šo konkursu vērtēju pozitīvi, jo patīk tādi pasākumi un ir interesanti paklausīties, kā dzied jaunie izpildītāji. Esmu izbrīnīts par Intara Busuļa uzvaru, jo nebiju domājis, ka viņš tik augstu tiks un iegūs pirmo vietu. Viņš izcēlās ar savu īpatnējo deju uz skatuves. Manas domas ir tādas, ka izpildītāji bija augstā līmenī, bet īpašs favorīts neizcēlās.

Undīne Jaudzema, skolniece no Preiļiem:

— Konkursu «Jaunais vilnis» vērtēju kā izdevušos. Es domāju, ka šis konkurss ir vairāk domāts pārticīgo cilvēku daļai, jo biļetes ir pārāk dārgas, lai mazāk pelnošie to varētu apmeklēt. Intars Busulis uzvaru ir pelnījis, bet varēja būt savādāka izpildīšanas maniere, savādākas kustības. Prieks, ka Latvijā ir tik labi dziedātāji, jo uzvar jau otro gadu pēc kārtas.

Anīta Pūga no Preiļiem:

— Konkurss ir ļoti labs, un man prieks, ka uzvarēja Latvija. Noteikti tāds konkurss ir vajadzīgs Latvijai, jo cilvēkiem patīk koncerti, kuros var sastapt plašai publikai pazīstamus izpildītājus. Intara Busuļa uzstāšanās bija diezgan savdabīga, es uzskatu, ka bija arī labāki dalībnieki. Man ļoti patika Ukrainas pārstāve. Viņas dziedātās dziesmas bija aizrautīgas, varēja tām dzīvot līdzī.

Francis un Līlija Livmaņi, skolotāji no Preiļiem:

— Konkursu vērtējam ļoti augstu un uzskatām, ka šāda veida konkursi Latvijai ir vajadzīgi. Mūsu favorīti bija Spānijas pārstāvis un izpildītāja no Ukrainas, jo viņa bija tik ekspresīva, dzīvoja uz skatuves, nevis tikai izpildīja dziesmu. Latvijas pārstāvis Intars Busulis noslēguma koncertā nodziedāja daudz labāk nekā konkursā. Mēs domājam, ka šo konkursu vēroja ļoti daudz skatītāju, jo tiešraidē konkursu raidīja vairākas televīzijas programmas.

G.Misāne
Foto: A.Stepanovs

SLUDINĀJUMI, REKLĀMAS, LĪDZJŪTĪBA

Noslēgts pirkuma līgums

PRIVATIZĀCIJAS AĢENTŪRA PAZINO: noslēgts šāds apbūvēta zemesgabala pirkuma līgums

Zemesgabala adrese, kadastra numurs	Zemesgabala platība (kv.m)	Zemesgabala īpašuma tiesību nostiprinājums zemesgrāmatā	Zemesgabala pircējs	Pirkuma līguma datums
Preiļi, Andreja Upiša iela 30, zemes kadastra Nr. 7601 006 1926	37932	Preiļu pilsētas zemesgrāmatā, folijas Nr.4716	Akciju sabiedrība "Preiļu siers"	2005.gada 1.jūlijs

Ar pilnu sludinājuma tekstu intereseenti var iepazīties 2005.gada 29.jūlija laikrakstā "Latvijas Vēstnesis" Nr.119(3277), ielikum Nr.30 (342).

INSERVISS GROUP
PRECES UN PAKALPOJUMI UZ KREDĪTA

PĀR DOD NAUDU

• LĒTI • IZDEVĪGI • VIENKĀRŠI

+ JAUNUMSI

Preiļi
Brīvības iela 2,
tāl. 53 81125

ĀTRAIS KREDĪTS!
WWW.INSERVISS.LV

Pasaules Kristīgās dziednieku asociācijas starptautiskās klases dziednieks

ZIGFRĪDS LIEDE dziedina:

- visas kaites (arī trofiskās čūlas),
 - palīdz atbrīvoties no alkohola, smēķēšanas, azartspēlēm, u.t.t., ģimenes, biznesa problēmu risināšanā.
 - Strādā arī pēc fotogrāfijas.
- Pieņems Preiļu kultūras namā
9. augustā no 14.00 - 16.00.
Pieteikties personīgi. Tāl. 9656936.
Pieņemšana 2. augustā, kā tika ziņots iepriekš, NENOTIKS.

PĒRK egles baļķus Jēkabpilī

diam. 18-24 Ls 29,
diam. 26 > Ls 33.
Tāl. 6457973, 6353016.

SIA «Valkas MD» AICINA DARBĀ:

- metinātājus
- atslēdzniekus
- palīgstrādniekus
- krāsotājus

Pieteikties personīgi pie rīkotājdirektora
Valkā, Parka ielā 25.
Kontaktārunis 4707005.

PĒRK lauksaimniecības zemi,

sākot no 5 ha, mežu malkai.
Tāl. 6124328.

PĀRDOD 23 ha aramzemi

ceļa malā, Preiļu raj. Rudzātu pagastā,
pie Jēkabpils un Madonas rajoniem.
Ls 350/ha.
Tāl. 6452353.

Riebiņu novada dome IZSLUDINA ATKLĀTU KONKURSU UZ Silajāņu pamatskolas direktora amatu:

Prasības pretendentiem:

- Augstākā pedagoģiskā izglītība.
- Pieredze pedagoģiskajā darbā ne mazāk kā 5 gadi.
- Prasme strādāt ar datoru.
- Svešvalodu zināšanas.
- Prasme lietot praksē teorētiskās zināšanas.
- Racionālas darba organizācijas pārziņošana.

Darba pienākumi:

- Izglītības iestādes darba organizēšana un vadīšana.
- Izglītības programmu īstenošana.
- Skolas saimnieciskās darbības vadība un kontrole.

Kandidātiem 10 dienu laikā no sludinājuma publicēšanas brīža personiski Riebiņu novada domes izpildījumā Saules 8, Riebiņi, Riebiņu novads, LV - 5326 jāiesniedz:

- dzīves un darba apraksts;
- izglītību apliecināšana dokumenta kopija, uzrādot oriģinālu;
- īss darbības plāns (1-2 lpp.);
- atsauksmes no darba vietas.

Tālrunis uzziņām 5356734.

Uzņēmumam Preiļos
pastāvīgam darbam nepieciešams
METĀLLŪŽŅU PIENĒMĒJS.
CV sūtīt pa faksu 7382196,
e-pastu uralbalt@inbox.lv

PĀRDOD UPENES Preiļu rajonā.

Pašiem jālasa.
Cena Ls 0,30 par kg.
Tāl. 5365091.

Uzņēmums meklē noliktavas telpas Preiļos līdz 50 m².

Tāl. 9282604, 7382196.

4. un 8. augustā z/s pārdos šķirotus cājus, baltus, melnus, raibus, zilganus, brūnus jaunputnus (4 - 6 mēn.), dējējvistas (10 - 14 mēn.), gaiļus (arī maina), paaudzētus pilēnus un pelēkos zoslēnus. Gaiļšos 7.30, Riebiņos 7.45, Preiļos 8.00, Pieniņos 8.40, Stabulniekos 8.55, Galēnos 9.10, Sīkukalnā 9.25, Polkoronā 9.40, Smelteros 9.50, L. Anspokos 10.00, Priekules 10.10, Rudzātos 10.25, Rožupē 10.45, Līvānos 11.00, Jersikā 11.35, Upeniekos 11.45, Starēs 12.00, Vanagos 12.15, Sutros 12.35, Anspokos 12.55, Kastīrē 13.05, Baškos 13.10, Aglonā 13.25, Jaunaglonā 13.40, Aglonas st. 13.55, Aizkalnē 14.10, Pelēčos 14.20, Arendolē 14.35, Rimičānos 14.50, Upmalā 15.00, Vārkavā 15.10, Ančikinos 15.20. Tāl. 5321270, 8335313.

JURIDISKIE PAKALPOJUMI

— jebkuru līgumu
sastādīšana,
reģistrēšana
Komercreģistrā u.t.t.
Tāl. 6162288.

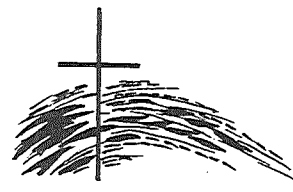
UZMANĪBU!

Dziedniece Ilze Jansone
turpina plānoto lekciju ciklu
(sīkāk 18.02.2005.

«Novadniekā»). Pēc lekcijas
individuālās konsultācijas.
Tikšanās notiks 12. augustā
plkst. 16.00

Preiļos, Brīvības ielā 14.
Iepriekš pieteikties pa
tāl. 5307057.

Vietu skaits ierobežots.

Tā aiziet mūsu mīļie,
Aiziet no ikdienas rūpēm,
Aiziet mierā, klusumā un jaunā
dzīvē,
Vien paliek viņu darbs un dvēseles
gaisma.

Izsakām līdzjūtību tuviniekiem,
ilggadējo Aizkalnes ciema padomes
priekšsēdētāju, Pēteri ŠNEPSTU
mūžībā pavadot.
Preiļu novada dome,
Aizkalnes pagasta centrs

Tā aiziet mūsu mīļie,
Aiziet no ikdienas rūpēm...
Izsakām patiesu līdzjūtību
Pētera ŠNEPSTA pieredzīgajiem,
sakarā ar viņa nāvi.
Aizkalnes pamatskolas
kollektīvs

Un atmiņas ziedēs ap tevi tik balti
kā ābeles...
Skumju brīdī esam kopā ar
Zinaidu Adamoviču, TĒVU
mūžībā aizvadot.
VSAA Preiļu nodaļas
kollektīvs